

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΤΟΣ 21ον

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1956

ΤΟΜΟΣ 21 Β ΑΡΙΘ. 11

ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

25 Σεπτεμβρίου - 2 Οκτωβρίου 1957

ΟΡΓΑΝΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΗΣ SOCIETE DE CHIMIE INDUSTRIELLE
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Τιμητική Έπιτροπή

Αί ΑΑ.ΕΕ. οί Ύπουρ. καί Ύφυπ. Συntonισμοῦ
» » » » » » Ύξωτερικῶν
» » » » » » Παιδείας
» » » » » » Οικονομικῶν
» » » » » » Βιομηχανίας
» » » » » » Ἐμπορίου
» » » » » » Γεωργίας
» » » » » » Ἐργασίας
» » » » » » Προεδρ. Κυβερν.
Ο Δήμαρχος Ἀθηναίων
Ο Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας
Ο Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ο » τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν
Ο » τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης
Ο » τῆς Ἀν. Σχολῆς Οικονομικῶν Ἐπι-
στημῶν
Ο Πρύτανις τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς

Κ. Ζέγγελης, Ἀκαδημαϊκός, Ὁμότιμος Καθηγητῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Γ. Ματθαίουπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Κ. Βέης, Ἀκαδημαϊκός, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ
Πολυτεχνείου
Π. Ζαχαρίας, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ Πολυ-
τεχνείου.
Θ. Σταθόπουλος, Ὁμότιμος Καθηγητῆς τοῦ Πο-
λυτεχνείου.
Α. Χατζηκυριάκος, Ἐπίτιμος ἰσόβιος Πρόεδρος
τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων.
Ναύαρχος Θ. Σπανίδης, Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς
Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.
Ν. Δρίτσας, Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων.
Α. Νικολόπουλος, Πρόεδρος Ἐμπορικοῦ καί Βιο-
μηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Ὀργανωτική Ἐπιτροπή

Πρόεδρος :
Α. Δεληγιάννης, Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου.
Ἀντιπρόεδρος :
Μ. Γεωργαλάκης, Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Χημι-
κῶν Βιομηχανίας.
Γενικοὶ Γραμματεῖς :
Π. Σακελλαρίδης, Ὑψηλῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν.
Κ. Λιάτης, Χημικός Μηχανικός.
Ταμίας :
Α. Κοντορράβδης, Ταμίας τῆς Ἐνώσεως Ἑλλή-
νων Χημικῶν.
Μέλη :
Α. Γεωργίου, Χημικός - Μηχανικός, Τεχνικός Ύ-

ποδιευθυντῆς παρὰ τῇ Ἐταιρίᾳ Χημ. Προϊόντων καὶ
Λιπασμάτων.
Δίς Ι. Ἰωαννίδου, Χημικός, μέλος τοῦ Δ. Σ. τῆς
Ε. Ε. Χ.
Ν. Καρνῆς, Χημικός, μέλος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Σ.Χ.Β.
Α. Μαρανῆς, Χημικός, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσε-
ως Ἑλλήνων Χημικῶν, τέως Καθηγητῆς Πανεπιστη-
μίου Ἀθηνῶν.
Δ. Μαρινόπουλος, Χημικός - Βιομήχανος, Ἐκπρό-
σωπος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων.
Χ. Μαρκόπουλος, Χημικός, Γενικός Γραμματεὺς
τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.
Π. Παπαμιχαήλ, Χημικός - Μηχανικός, Ἐκπρόσω-
πος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιστημονική καὶ Τεχνική Ἐπιτροπή

Πρόεδρος :

Α. Ζέρβας, Ἀκαδημαϊκός, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἀντιπρόεδροι :

Σ. Γαλανός, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Α. Ρουσόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, Πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Κ. Νεῦρος, Χημικός—Βιομήχανος, Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

Γ. Παπαδημητρακόπουλος, Χημικός—Βιομήχανος, Πρόεδρος Συνδέσμου Ἐξαγωγέων.

Ι. Γιαννόπουλος, Βιομήχανος, Ἀντιπρόεδρος Συνδέσμου Βιομηχάνων.

Γενικός Γραμματεὺς :

Κ. Ἀσκητόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Μέλη :

Θ. Ἀλεπουδέλης, Χημικός—Βιομήχανος.

Γ. Ἀναγνωστόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἄγ. Ἀντωνόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας.

Νικόλαος Βαμβακάς Πρόεδρος Συνδέσμου Χημικῶν Χανίων—Ρεθύμνης.

Γ. Βάρβογλης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Μιλ. Βαρνάβας, Γεν. Γραμματεὺς Σ.Χ.Β.

Χ. Βασιλειάδης, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.

Σ. Βραχνός, Χημικός—Μηχανικός, Βιομήχανος.

Ἐπ. Βρετός, Χημικός, Τεχν. Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῆς Ἐταιρίας Χ.Π. καὶ Λιπασμάτων.

Ι. Γαζόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου.

Ε. Γαλλόπουλος, Χημικός—Βιομήχανος, Πρόεδρος τῆς Ἀνωτάτου Βιομηχανικῆς Ἐταιρίας.

Γ. Γεωργακόπουλος, Χημικός, Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Οἴνου καὶ Ἀμπέλου.

Θ. Γιαννακόπουλος, Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μιχ. Δέφνερ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἄγγ. Δημητρίου, Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων.

Γ. Δράκος, Βιομήχανος, Διευθύνων Σύμβουλος Ἀν. Βιομηχανικῆς Ἐταιρίας «ΙΖΟΛΑ».

Ἐ. Ἐμμανουήλ, Ἀκαδημαϊκός, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ι. Ζαγανιάρης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Κ. Ζάχος, Διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους Ἑλλάδος.

Γ. Θώμης, Χημικός.

Κ. Καββασιάδης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ι. Κανδήλης, Χημικός.

Δ. Καραϊσκάκης, Χημικός Μηχανικός, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Τ. Καραντάσης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Δ. Κατακουζηνός, Διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Ἐδαφολογικοῦ Ἐργαστηρίου Ὑπουρ. Γεωργίας.

Π. Κατσούλης, Διευθυντὴς Χημείου Ἐρευνῶν Ὑπ. Ἐμπορίου.

Θ. Κουγιουμτζέλης, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Κων. Κουρούκλης, Χημικός—Βιομήχανος.

Α. Κώνστας, Χημικός—Τεχνικός Σύμβουλος.

Κα Ζ. Μελά—Ἰωαννίδου, Χημικός, Προϊσταμένη Ὑπηρεσίας Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου PASTEUR.

Ι. Μηλιώτης, Καθηγητὴς τῆς Ἀν. Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Λ. Μούσουλός, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου.

Θ. Μπιζάκης, Χημικός—Μηχανικός, Διευθυντὴς παρὰ τῆς Ἀν. Γεν. Ἐταιρίας Τσιμέντων.

Ἄνδρ. Μυλωνᾶς, Πρόεδρος Χημικῶν Βιομηχανίας Βορείου Ἑλλάδος.

Κα Εἰρ. Παπαδημητρίου—Δηλάρη, Ἐπιμελήτρια Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Δ. Παπουτσάνης, Χημικός—Βιομήχανος.

Μ. Περέσης, Διευθυντὴς Χημείου Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Κ. Σακελλαρόπουλος, Χημικός, Διευθυντὴς εἰς τὰ Χρωματογραφία «ΧΡΩΠΕΙ».

Γ. Σβάμπ, Καθηγητὴς Πολυτεχνείου.

Ἰωάν. Σπέης, Χημικός—Μηχανικός, Τεχνικός Διευθυντὴς Ἐργοστασίου «ΒΑΚΧΙΣ».

Ε. Στάθης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Γ. Τερμεντζής, Χημικός, Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος.

Ι. Τσαμπηράς, Διευθυντὴς Βιομηχανίας Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

Θ. Τσατσᾶς, Χημικός, Διευθύνων Σύμβουλος Ἐτ. Πυριτιδοποιείου καὶ Καλυκοποιείου.

Α. Τσάτσος, Βιομήχανος Διευθύνων Σύμβουλος Ἀν. Γενικῆς Ἐταιρίας Τσιμέντων.

Νικ. Τσιρογιάννης, Χημικός—Μηχανικός, Τεχνικός Διευθυντὴς Χρωματογραφείων Ἀθηνῶν.

Π. Χριστόπουλος, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου.

Σ. Χόρς, Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου.

Προσωρινὸν πρόγραμμα ἐργασιῶν καὶ ἐκδηλώσεων

Τετάρτη, 25 Σεπτεμβρίου.

18.00 Ὑποδοχὴ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Τύπου.

19.00 Δεξίωσις πρὸς τιμὴν τῶν Συνέδρων. Ἐπίδειξις ἑλληνικῶν χορῶν ὑπὸ δεσποινίδων τοῦ Λυκεῖου Ἑλληνίδων (Πρόσκλησις)

Πέμπτη, 26 Σεπτεμβρίου.

π. μ. Ἐπίσκεψις τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

μ. μ. Ἐπίσκεψις τῆς Ἀκροπόλεως.

19.30 Ἐπίσημος Ἐναρκτήριος Συνεδρία εἰς τὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Πανηγυρικὴ φωταγωγησις τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῶν Μνημείων.

Παρασκευή, 27 Σεπτεμβρίου.

9.00 Συνεδρίασις τῶν Τμημάτων.

11.00 Συνεδρίασις Ὀλομελείας.

μ. μ. Ὁμάς Ι. Ἐπίσκεψις τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας Μεταλλείων Λαυρίου.

Όμάς II. Έπίσκεψις τῶν ἀρχαίων ἐργασιῶν μεταλλουργίας εἰς Λαυρεωτικήν. Όμιλία τοῦ Ὑψηλοῦ κ. Μαρίνου.

Όμάς III. Έπίσκεψις τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Mediterranean Mines Inc. εἰς Λαύριον.

Όμάς I ἕως III. Συγκέντρωσις εἰς Σούνιον. Μικρά δεξιῶσις εἰς Περίπτερον Τουρισμοῦ (Πρόσκλησις).

Σάββατον, 28 Σεπτεμβρίου

9.00 Συνεδρίασις τῶν Τμημάτων.

11.00 Συνεδρίασις Ὀλομελείας.

Σάββατον, 28 Σεπτεμβρίου μ.μ. καὶ Κυριακή, 29 Σεπτεμβρίου.

Όμάς IV. Έκδρομὴ εἰς Χαλκίδα καὶ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου σιδηρονικελίου εἰς Λάρυμναν.

Όμάς V. Έκδρομὴ εἰς Ἅγιον Ὄρος μετὰ τὸ τουριστικὸν ἀτμόπλοιο «Σεμίραμις».

Όμάς VI. Έκδρομὴ εἰς Μύκονον καὶ Δῆλον.

Όμάς VII. Έκδρομὴ εἰς Δελφούς μετὰ αὐτοκίνητα Πούλμαν.

Όμάς VIII. Έκδρομὴ εἰς Ὀλυμπίαν μετὰ αὐτοκίνητα Πούλμαν.

Όμάς IX. Έκδρομὴ εἰς Ἡράκλειον καὶ Κνωσσόν.

Δευτέρα, 30 Σεπτεμβρίου.

9.00 Συνεδρίασις τῶν Τμημάτων.

11.00 Συνεδρίασις Ὀλομελείας.

16.00 Συνεδρίασις τῶν Τμημάτων.

20.30 Διδασκαλία ἀρχαίας τραγωδίας εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ (πρόσκλησις).

Τρίτη, 1 Ὀκτωβρίου.

9.00 Συνεδρίασις τῶν Τμημάτων.

μ.μ. Ἀπόγευμα καὶ ἑσπέρα, ἐλεύθερα.

Τετάρτη, 2 Ὀκτωβρίου.

9.00 Συνεδρίασις τῶν Τμημάτων.

11.00 Συνεδρίασις Ὀλομελείας.

17.00 Ἐπίσημος Τελικὴ Συνεδρίασις.

20.00 Ἐπίσημον Δεῖπνον.

(Αἱ συνεδριάσεις Τμημάτων καὶ Ὀλομελείας θὰ γίνουσι εἰς τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον).

Πέμπτη, 3 Ὀκτωβρίου.

π. μ. Όμάς X. Έπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπαμάτων εἰς Δραπετσῶνα.

π. μ. Όμάς XI. Έπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου Τσιμέντων «Ἡρακλῆς» εἰς Πειραιᾶ.

π. μ. Όμάς XII. Έπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου Πειραικῆ—Πατραϊκῆ εἰς Ἐλευσίνα.

π. μ. Όμάς XIII. Έπίσκεψις τοῦ Ἐργοστασίου «Κεραμεικός» εἰς Ν. Φάληρον.

π. μ. Όμάς XIV. Έπίσκεψις τῶν Ἐργοστασίων «Χρωματουργεῖα Ἀθηνῶν» καὶ «ΕΛΒΥΝ» εἰς Μοσχάτον.

π. μ. Όμάς XV. Έκδρομὴ εἰς Κόρινθον, Μυκήνας, Ναύπλιον καὶ Ἐπίδαυρον.

π. μ. Όμάδες X ἕως XIV. Έπίσκεψις τῆς Ἐλευσίνας καὶ τῆς Μονῆς τοῦ Δαφνιοῦ.

Βράδου Όμάδες X ἕως XV. Συγκέντρωσις εἰς Δαφνί καὶ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Κρασιοῦ.

Όμάς XVI. Έκδρομὴ εἰς Αἴγινα, Πόρον καὶ Ὑδραν.

Παρασκευὴ, 4 Ὀκτωβρίου.

Δεδομένου τοῦ περιορισμένου τοῦ ἀριθμοῦ συμμετοχῆς εἰς ἑκάστην ὁμάδα, ἐπανάληψις τῶν ἐκδρομῶν καὶ ἐπισκέψεων τῶν ὁμάδων X ἕως XVI.

Σάββατον, 5 καὶ Κυριακὴ 6 Ὀκτωβρίου.

Όμάς XVII. Έκδρομὴ εἰς Σαμοθράκην καὶ Θάσον μετὰ τὸ τουριστικὸν ἀτμόπλοιο «Σεμίραμις».

Όμάδες XVIII ἕως XXI. Ἐπανάληψις τῶν ἐκδρομῶν τῶν ὁμάδων VI ἕως IX.

Πέμπτη 3 ἕως Δευτέρα 7 Ὀκτωβρίου.

Παρασκευὴ 4 ἕως Τρίτη 8 Ὀκτωβρίου.

Σάββατον 5 ἕως Τετάρτη 9 Ὀκτωβρίου.

Όμάς XXII. Μεγάλῃ ἐκδρομῇ μετὰ αὐτοκίνητα Πούλμαν εἰς Δελφούς, Θερμοπύλας, Μετέωρα, Δωδώνην, Ἰωάννινα, Νικόπολιν, Κέρκυραν, Πάτρας, Ὀλυμπίαν, Κόρινθον, Μυκήνας καὶ Ἐπίδαυρον.

Δευτέρα 7 ἕως Σάββατον 12 Ὀκτωβρίου.

Μεγάλῃ θαλασσίᾳ ἐκδρομῇ μετὰ τὸ Τουριστικὸν ἀτμόπλοιο «Σεμίραμις» εἰς Μῆλον, Σαντορίνην, Ἡράκλειον, Ρόδον, Μύκονον καὶ Δῆλον.

(Γραφεῖον ὑποδοχῆς τῶν Συνέδρων θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τῆς Δευτέρας 23 Σεπτεμβρίου εἰς τὰς αἰθούσας τῶν Καθηγητῶν καὶ τῆς Συγκλήτου τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖου, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσας ὑπὸ τῆς Συγκλήτου τοῦ Ἰδρύματος).

Γενικὸς Κανονισμὸς

I. Σκοπὸς καὶ ὀργάνωσις.

1) Τὰ διεθνῆ Συνέδρια τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας ἔχουσι ὡς σκοπὸν τὴν ἀπὸ κοινοῦ μελέτην καὶ συζήτησιν ὄλων τῶν ἐπιστημονικῶν, τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι σχέσιν μετὰ τὰς ἐφαρμογὰς τῆς Χημείας.

2) Τὰ Διεθνῆ Συνέδρια τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας λαμβάνουσι χώραν καθ' ἕκαστον ἔτος, ὀργανοῦνται δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς μονίμου Ἐπιτροπῆς Ὀργάνωσης τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ 30οῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας ἐπιτελεῖται ὑπὸ μιᾶς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μιᾶς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εἶναι εἰδικῶς ἐπιφορτισμένη μετὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

3) Τὸ 30ὸν Διεθνὲς Συνέδριον Βιομηχανικῆς Χη-

μείας ἀρχεῖται τὴν 25ην Σεπτεμβρίου 1957 καὶ λήγει τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1957.

II. Ἐγγραφαί.

4) Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Συνέδριον ἀπαιτεῖται κανονικὴ ἐγγραφή ὡς Συνέδρου.

5) Μέλη τοῦ Συνεδρίου εἶναι :

α) Οἱ ἐπίσημοι Ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Κρατῶν τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὸ Συνέδριον.

β) Τὰ μέλη τῆς μονίμου Ἐπιτροπῆς ὀργανώσεως τῶν Συνεδρίων.

γ) Ἐπιστημονικὰ Ἰδρύματα, Ἐπιστημονικαὶ Ἐταιρίαι, Σωματεῖα, Βιομηχανικαὶ καὶ Ἐμπορικαὶ Ἐπιχειρήσεις καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ ἰδιῶται, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποστείλουν εἰς τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν ὁδὸς Κάνιγγος 10 τὴν σχετικὴν δήλωσιν συμμετοχῆς τῶν

εις τὸ Συνέδριον μετὰ τοῦ ἀντιτίμου ἐγγραφῆς αὐτῶν.

Οἱ Σύεδροι δύνανται νὰ ἐγγράψουν ὡς πρόσεδρα Μέλη τοῦ Συνεδρίου τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των (σύζυγοι ἢ ἄγαμα τέκνα) διὰ καταβολῆς μειωμένης ἐγγραφῆς. Τὰ πρόσεδρα μέλη ἀπολαμβάνουν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μὲ τοὺς τακτικούς Συνέδρους.

6) Τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Συνέδριον πρέπει νὰ ἀποσταλῆ ταυτοχρόνως μὲ τὸ ἀντίτιμον συμμετοχῆς τῶν Συνέδρων εἰς τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τοῦ Συνεδρίου εἰς τὰς ὁποίας οἱ αὐτοὶ θὰ συμμετάσχουν.

Τὸ ἀκριβὲς ποσὸν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων θὰ ἀναγράφεται εἰς τὸ δελτίον συμμετοχῆς τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποσταλῆ μετὰ τοῦ ὀριστικοῦ προγράμματος αὐτοῦ.

7. Εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς δηλώσεως συμμετοχῆς καὶ τοῦ ἀντιτίμου ἐγγραφῆς, θὰ ἀποσταλῆ τὸσον εἰς τὰ τακτικά ὅσον καὶ τὰ πρόσεδρα μέλη ἐν αὐστηρῶς προσωπικὸν Δελτίον Συνεδρίου.

Προκειμένου περὶ ὀργανώσεων, ἐκάστη ἐξ αὐτῶν θὰ λάβῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν δελτίων τῶν προβλεπομένων δι' αὐτὴν συνέδρων, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐγγραφῆ.

8) Ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ Συνέδριον προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τοῦ Συνέδρου ἀποδοχὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

III. Ἔργασια τοῦ Συνεδρίου.

9) Τὰ Συνέδρια τῆς Βιομηχανικῆς Χημείας εἶναι ὀργανωμένα κατὰ τμήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιλαμβάνει συγγενεῖς κλάδους τῆς ἐφηρμοσμένης Χημείας.

Τῶν τμημάτων αὐτῶν προΐσταται εἰς Πρόεδρος, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Συνεδριάσεων καὶ ἐνὸς Εἰσηγητοῦ.

10) Κάθε πρόσωπον Φυσικὸν ἢ Νομικὸν μετέχον εἰς τὸ Συνέδριον δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ περισσότερας τῶν δύο ἐργασιῶν.

Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασιαὶ θὰ γίνονται δεκταὶ πρὸς ἀνακοίνωσιν εἰς τὸ Συνέδριον μόνον ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς πρόσωπα τὰ ὁποία εἶναι ἐγγεγραμμένα ὡς Συνέδροι.

11) Τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποφαινεται ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀκολούθων προϋποθέσεων: Νὰ εἶναι πρωτότυποι, νὰ στεροῦνται χαρακτηριστικῆς πολεμικῆς καὶ νὰ μὴν ἀποτελοῦν ἐμπορικὴν διαφήμισιν. Ἐπίσης αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασιαὶ δὲν πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς θέματα λίαν ἀπομεμακρυσμένα ἀπὸ τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ἐφηρμοσμένης Χημείας.

Τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται ἐφ' ὅσον κρίνει ἀπαραίτητον, νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ὀρισμένας μεταβολὰς τοῦ κειμένου αὐτῶν.

12) Διὰ τὴν ἔγκαιρον δημοσίευσιν πλήρους προγράμματος τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ περιλήψεων τῶν πρὸς ἀνακοίνωσιν ἐργασιῶν οἱ συγγραφεῖς πρέπει νὰ ἀποστείλουν τὸν τίτλον τῶν ἐργασιῶν καὶ τὰς περιλήψεις αὐτῶν τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1957 εἰς τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν ὁδὸς Κάνιγγος 10, ἐνῶ τὸ πλήρες κείμενον δύναται νὰ ἀποσταλῆ μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου 1957.

13) Τὰ χειρόγραφα τῶν ἀνακοινώσεων πρέπει νὰ ἀποσταλοῦν δακτυλογραφημένα ἐπὶ τῆς μίας μόνον πλευρᾶς τοῦ χάρτου καὶ εἰς δύο ἀντίγραφα. Τὸ κείμενον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 400 γραμμὰς τῶν 50 γραμμῶν ἐκάστη συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ χώρου τῶν σχεδίων ἢ εἰκόνων αἱ ὁποῖαι τυχὸν παρατίθενται εἰς τὸ κείμενον.

Τὸ πλήρες κείμενον τῆς ἀνακοινώσεως πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ περίληψιν αὐτοῦ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς 10 - 15 γραμμὰς.

14) Κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χειρογράφων των οἱ συγγραφεῖς πρέπει νὰ δηλώσουν ἐάν κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐργασίας των ἔχουν ἀνάγκην προβολῶν ἢ πειραμάτων, ὅτε πρέπει νὰ ἀναφέρουν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς διαστάσεις τῶν πρὸς προβολὴν φωτογραφικῶν πλακῶν ἢ φιλμς.

15) Μόνον αἱ ἀνακοινώσεις τῶν ὁποίων τὸ πλήρες κείμενον μετὰ τῆς περιλήψεως αὐτοῦ θὰ ἔχη παραληφθῆ μέχρι τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης ἡμερομηνίας (15 Ἰουνίου 1957) θὰ ἀναγραφῶν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς συνεδριάσεως τοῦ σχετικοῦ Τμήματος.

Αἱ μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν παραληφθῶσόμενα ἐργασιαὶ, ἐφ' ὅσον γίνονται δεκταὶ, θὰ ἀναγραφῶσιν εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ προγράμματος τῶν σχετικῶν Τμημάτων, ἢ ἐν συνεδρίῳ δὲ ἀνακοίνωσις αὐτῶν θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὰς δυνατότητας χρόνου αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπάρξουν.

IV. Λειτουργία τῶν Τμημάτων.

16) Κάθε πληροφορία ἀφορῶσα τὸ Συνέδριον δηλαδὴ: πλήρες πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ περιλήψεις τῶν πρὸς ἀνακοίνωσιν ἐργασιῶν θὰ περιληφθῆ εἰς εἰδικὸν τεύχος τῆς *Chimie Industrielle*, τὸ ὁποῖον θὰ κυκλοφορήσῃ πρὸ τοῦ Συνεδρίου.

17) Τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, καθορίζεται βάσει γενικῆς κατατάξεως, ἢ ὁποία ἔχει γίνεαι ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς *Société de Chimie Industrielle*.

Οἱ Πρόεδροι ἐκάστου Τμήματος φροντίζουν ὅπως βάσει τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος παρέχεται εὐκαιρία εἰς μὲν τοὺς συγγραφεῖς νὰ συμπληρώσουν - κατὰ τὴν προφορικὴν ἀνάπτυξιν - τὰς ἐργασίας των, εἰς δὲ τοὺς συνέδρους νὰ συζητήσων ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τὰς καλλιτέρας δυνατὰς συνθήκας.

Ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως καὶ τοῦ διατιθεμένου χρόνου διὰ τὰς συζητήσεις οἱ πρόεδροι τοῦ Τμήματος δύναται νὰ περιορίσουν τὴν διάρκειαν τῶν παρεμβολῶν.

18) Ἐάν οἱ Πρόεδροι προβλέπουν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προγράμματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὀρισθεισῶν συνεδριάσεων, τότε ἐν συνεννοήσει μὲ τὰς γενικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Συνεδρίου καθορίζουν συμπληρωματικὰς συνεδριάσεις ἀναλόγως τοῦ διατιθεμένου χρόνου καὶ τῶν διατιθεμένων αἰθουσῶν.

19) Τὴν πρώτην καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Συνεδρίου θὰ λάβῃ χώραν κοινὴ συνεδρίασις τῆς Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν Προέδρων καὶ Εἰσηγητῶν τῶν Τμημάτων.

20) Μετὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν Τμημάτων, οἱ Γραμματεῖς συντάσσουν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται καὶ περιλήψεις τῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν μεταξὺ τῶν συνέδρων ἐπὶ τῶν ἀνακοινωθεισῶν ἐργασιῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κάθε Τμήμα θὰ διαθέτῃ εἰδικὰ φύλλα χάρτου ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ σύνεδροι, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, πρέπει νὰ ἀναγράψουν τὸ ὄνομά των, τὴν διεύθυνσίν των τὴν ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρθησαν καθὼς ἐπίσης τὸ κείμενον τῆς παρεμβάσεώς των.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ σύνεδρος ὁ λαβὼν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν δὲν καταθέσει τὸ ὡς ἄνω σημείωμα τότε εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνεδριάσεως θὰ καταχωρηθοῦν τὰ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τρηθέντα συνοπτικὰ πρακτικὰ.

21) Ὁ φάκελλος ἐκάστης συνεδριάσεως περιλαμβάνων τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις, τὸ πλήρες κείμενον τῶν ἀνακοινώσεων καὶ τῶν συζητήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν ἐπ' αὐτῶν, θὰ κατατεθῆ ὑπὸ

ένος έκαστου τών εισηγητών τών Τμημάτων εις τόν Γενικόν Γραμματέα του Συνεδρίου, κατά τήν διάρκειαν κοινής Συνεδριάσεως του Γραφείου τής 'Επιστημονικής και Τεχνικής 'Επιτροπής, μετά τών Προέδρων και Εισηγητών τών Τμημάτων, ή όποία θά λάβη χώραν κατά τήν τελευταίαν ήμέραν του Συνεδρίου.

Κατά τήν Συνεδρίασιν αὐτήν τό Γραφείον τής 'Επιστημονικής και Τεχνικής 'Επιτροπής θά ἐξετάσῃ τās διατυπωθείσας προτάσεις κατά τās συνεδριάσεις τών τμημάτων, δύναται δέ νά παρουσιάσῃ αὐτάς κατόπιν τροποποιήσεων, ἐάν παρίσταται ἀνάγκη, ὑπό τύπον σχεδίου ἀποφάσεως διὰ του Γενικοῦ Γραμματέως εις τήν τελευταίαν συνεδρίασιν τής 'Ολομελείας του Συνεδρίου.

Τό γραφείον τής 'Επιστημονικής και Τεχνικής 'Επιτροπής ἔχει δικαίωμα νά μή λάβῃ ὑπ' ὄψιν πᾶσαν πρότασιν ή όποία δι' οίονδήποτε λόγον κρίνεται ὅτι δέν πρέπει νά ὑποβληθῇ εις τήν τελευταίαν συνεδρίασιν τής 'Ολομελείας του Συνεδρίου. Αἱ προτά-

σεις αὐταί διαβιβάζονται πρὸς ἐπανεξέτασιν εις τήν Société de Chimie Industrielle.

Τό Γραφείον τής 'Επιστημονικής και Τεχνικής 'Επιτροπής δύναται νά τροποποιήσῃ τό κείμενον τών προτάσεων αὐτῶν ἀρκεί νά μήν μεταβληθῇ τό νόημά των.

22) Αἱ προτάσεις τās όποίας ἀπεδέχθη τό Γραφείον τής 'Επιστημονικής και Τεχνικής 'Επιτροπής καθίστανται ὀριστικοί μόνον κατόπιν τής ἐγκρίσεως των ὑπό του Συνεδρίου κατά τήν Συνεδρίασιν τής 'Ολομελείας αὐτοῦ.

'Η ἀποδοχή ή ή ἀπόρριψις τών ὑποβληθεισῶν προτάσεων ὑπό τής 'Ολομελείας του Συνεδρίου κατά τήν τελευταίαν συνεδρίασιν αὐτοῦ γίνεται ἄνευ συζητήσεων.

23) Διὰ κάθε ζήτημα μή προβλεπόμενον ὑπό του παρόντος Κανονισμοῦ ἀρμόδιοι νά ἀποφαινῶνται εἶναι ή 'Οργανωτική 'Επιτροπή και ή 'Επιστημονική και Τεχνική 'Επιτροπή του Συνεδρίου.

Τμήματα Συνεδρίου

- 1) 'Αναλυτική Χημεία. Μακροανάλυσις. Μικροανάλυσις. *Όργανα και ἐφόδια ἐργαστηρίου.
- 2) Χημική Μηχανολογία. *Όργανα και ἐφόδια ἐργαστηρίου. Θέρμανσις. Φωτισμός. Λίπανσις. Παραγωγή και ἐφαρμογή ψύχους.
- 3) *Υδωρ. Καθαρισμός ὕδατος ποσίμου και βιομηχανικής χρήσεως. *Απόνερα.
- 4) *Υγιεινή ἀστική, βιομηχανική και οἰκιακή. *Επαγγελματικά ἀσθένεια και ἀτυχήματα. Προστασία κατά τών ἀερίων.
- 5) Στερεά, ὑγρά και ἀέρια καύσιμα.
- 6) Βιομηχανική Χημεία τής ἀτομικής ἐνεργείας.
- 7) Μεταλλεύματα. Μεταλλουργία. Σιδηρουργία. Μή σιδηροῦχα μέταλλα. Πολύτιμα μέταλλα. *Ηλεκτρομεταλλουργία.
- 8) *Ανόργανοι χημικαί βιομηχανία. *Ηλεκτροχημεία. Λιπάσματα. Διάφορα ἀνόργανα προϊόντα: Silica - Gel. *Ενεργός ἄνθραξ. Καταλύτες κλπ. Σπάνια γαῖα. Ραδιενεργά σώματα.
- 9) *Ασβεστός. Τσιμέντον. Γύψος. *Ασφαλτος. Πίσσα. Δομικά ὑλικά. *Υλικά ὁδοποιίας. *Υαλουργία. Κεραμική. Σμάλτον. Τοῦβλα. Κέραμοι. Πυρομόνιμα ὑλικά.
- 10) *Όργανικά βιομηχανικά προϊόντα. Χρώματα. *Ανόργανα και ὀργανικά φαρμακευτικά προϊόντα.

Βιομηχανία φωτογραφικῶν ειδῶν. Πυρίτιδες και ἐκρηκτικὰ ὄλαι.

11) Λιπαράι οὐσίαι. Σάπωνες. *Απορροπαντικά. Κηρός. Αἰθέρια ἔλαια και ἀρώματα. Κοσμητικά προϊόντα.

12) Φυσικαί και τεχνηταί ρητῖναι. Πλαστικά. Φυσικόν και τεχνητόν καουτσούκ.

13) Βαφαί και χρώματα. Βερνίκια. Μελάναι.

14) Κελλουλόζη. Χάρτης.

15) Φυσικαί και τεχνηταί ὕφαντικαί ὄλαι. Λεύκανσις. Βαφή. Τυποβαφική. *Υλικά φινιρίσματος.

16) Δεψικά ἐκχυλλίσματα. Βυρσοδεψία. Κόλλαι.

17) Ζαχαροποιία. *Αμυλον. Ζυμοτεχνία. Ζυθοποιία. Οἰνολογία. Οἶνοπνευματοποιία. *Όξοποιία.

18) Τρόφιμα. *Αρτοποιία. Γαλακτοκομικά προϊόντα. Βιομηχανία κονσερβῶν. *Όποι καρπῶν.

19) Γεωργική Χημική Τεχνολογία. *Εδαφολογία. *Εφαρμογή λιπασμάτων. *Εντομοκτόνα. Γεωργικά φάρμακα. Ζιζανιοκτόνα. Ζωοτεχνία.

20) Εἰδικά προβλήματα τροπικῶν χωρῶν.

21) *Ιστορία τής Χημείας. *Επιστημονική ὀργάνωσις (*Εκπαίδευσις. *Ερευνα). Βιομηχανική ὀργάνωσις. *Εμπορική ὀργάνωσις. Κοινωνική ὀργάνωσις. Νομοθεσία. Πηγαί πρώτων ὕλων και ἀγοραί. Παραγωγή και κατανάλωσις. Μεταφοραί και Τελωνεῖα.

Δικαιώματα Συμμετοχῆς

- α) Βιομηχανικαί ἐπιχειρήσεις, ἐπαγγελματικά ὀργανώσεις και *Όργανισμοί Δημοσίου δικαίου:
- Μέλη τής «Société de Chimie Industrielle» τής *Ενώσεως *Ελλήνων Χημικῶν και τῶν ἑταιριῶν, αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εις τήν «Fédération Européenne du Génie Chimique» και τήν «Fédération Européenne de la Corrosion» (1 ή 2 ἐκπρόσωποι). Δραχμαί 600
- β) *Επιστημονικοί *Όργανισμοί ἄνευ Οἰκονομικῶν βλέψεων:
- Μέλη τής «Société de Chimie Industrielle» τής *Ενώσεως *Ελλήνων Χημικῶν και τῶν ἑταιριῶν, αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εις τās προμνησθείσας Fédérations (1 ή 2 ἐκπρόσωποι). Δραχ. 400

- Μή μέλη τῶν ἀνωτέρω ἑταιριῶν (1 ή 2 ἐκπρόσωποι). Δραχ. 800
- *Επὶ πλέον ἐκπρόσωποι ὑπό στοιχεῖα α & β κατ' ἄτομον. Δραχ. 250
- γ) *Ιδιῶται μή ἀνήκοντες εις Βιομηχανικήν ή ἔμπορικὴν ἐπιχείρησιν:
- Μέλη τής «Société de Chimie Industrielle» τής *Ενώσεως *Ελλήνων Χημικῶν και τῶν ἑταιριῶν, αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εις τās προμνησθείσας Fédérations. Δραχ. 200
- Μή μέλη τῶν ἀνωτέρω ἑταιριῶν. Δραχ. 400
- δ) Πρόεδροι σύνεδροι
- Σύζυγος και ἄγαμα τέκνα, φοιτηταί κατ' ἄτομον. Δραχ. 50

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β' Πανελληνίου
Χημικοῦ Συνεδρίου

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β'. Π.Χ.Σ., ἐπεξεργάσθη καὶ ἐπέδωσε τὰ κάτωθι δημοσιεύόμενα ὑπομνήματα πρὸς τοὺς: ὑπουργὸν καὶ ὑφυπουργὸν Προνοίας, ὑφυπουργὸν Ἐμπορίου καὶ ἀρμοδίαν Ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α. Ἡ ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας κ. Λίνα Τσαλδάρη υἱοθέτησε πλήρως τὸ αἴτημα τοῦ Κλάδου διὰ τὴν ὀργάνωσιν Βιοχημικῶν ἐργαστηρίων καὶ τὸν διορισμὸν βιοχημικῶν εἰς τὰ Νοσηλευτικὰ ἰδρύματα καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ λάβῃ νομοθετικὴν πρόνοιαν ἐν καιρῷ. Ὁ ὑφυπουργὸς Προνοίας κ. Ψαρρέας ἐγνώριζε τὸ αἴτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Φαρμακευτικοῦ Κώδικος καὶ ἔδωσε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀντιρρήσεις εἶχεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς εἰδικεύσεως τῶν Χημικῶν ὡς Βιοχημικῶν, νομίζων ὅτι καταλληλότεροι πρὸς τοῦτο εἶναι οἱ ἰατροί. Μετὰ τὴν διεξαχθεῖσαν ὁμοῦ μακρὰν καὶ ἔντονον συζήτησιν καθ' ἣν ἐτέθη τὸ θέμα ἐπὶ ἐπιστημονικῆς βάσεως, ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μελετήσῃ τὸ θέμα. Κατανόησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Φαρμακευτικοῦ Κώδικος καὶ τῆς τοποθετήσεως Βιοχημικῶν εἰς νοσηλευτικὰ ἰδρύματα ἔδειξεν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Διὰ τὴν πρόσληψιν Βιοχημικῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἔδειξεν κατανόησιν καὶ ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὁ ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου κ. Μάρτης ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ ἐν τῷ ὑπομνήματι αἰτήματα καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ τὰ ἱκανοποιήσῃ, παρεκάλεσε δὲ τὴν Ε.Ε. νὰ τὸν ἐπισκέπτεται συχνά.

Ἡ Ε.Ε. ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Μπουρνιᾶν, μετὰ τοῦ ὁποῦοιου συνεζήτησε τὰ ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητός του. Ὁ κ. Ὑπουργὸς παρεκάλεσε τὴν Ε.Ε. νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου διὰ λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τῶν θεθέντων ὑπ' αὐτῆς θεμάτων. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θὰ πραγματοποιηθῇ συντόμως. Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπέγραψε τὴν ἐπέκτασιν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως καὶ εἰς ἄλλας τὰς ἐπιχειρήσεις Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τὰς ἀπασχολούσας χημικούς.

Ἡ Ε.Ε. ἐπεσκέφθη καὶ τὸν ὑφυπουργὸν Γεωργίας κ. Μανέντην, εἰς ὃν ἐξέθεσε λεπτομερῶς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, τὰς ἀφορώσας τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας. Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἔδειξε κατανόησιν παρεκάλεσε δὲ τὴν Ε.Ε. νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἐκ νέου διὰ μίαν διεξοδικὴν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν. Ἡ Ε.Ε. εἰς συνεργασίαν μὲ τὸν Διευθυντὴν Βιομηχανίας κ. Δ. Καραϊσκάκην ἔθεσαν τὰς βάσεις ἐπὶ τῆς τροποποιήσεως τῶν νόμων 6129 καὶ 3518. Ἡ συνεργασία αὕτη θὰ συνεχισθῇ μέχρις ὅτου συνταχθοῦν οἱ δύο νέοι νόμοι.

Ἡ Ε.Ε. θεωρεῖ καθῆκον τῆς νὰ εὐχαριστήσῃ δημοσίᾳ τὸν κ. Ὑπουργὸν Βιομηχανίας κ. Παπαληγούραν καὶ τὸν Γ. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας Καθηγητὴν κ. Κ. Ἀσκητόπουλον διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Νόμου 3518 εἰς 25 κλάδους τῆς Βιομηχανίας, τηρήσαντας πλήρως τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτῶν ὑπόσχεσιν εἰς τὸ Β'. Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον, εἶναι δὲ βεβαία ὅτι καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν τροποποιητικῶν τῶν Νόμων 3518 καὶ 6129 θὰ δείξουν τὴν αὐτὴν κατανόησιν καὶ συμπάθειαν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Ἀλιμπράντης, κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου, δι' οὗ προσλαμβάνονται

25 χημικοὶ εἰς τὸ Γ.Χ.Κ. ἱκανοποίησεν ἐν μέρει τὸ αἴτημα τοῦ Β'. Π.Χ.Σ. διευκρινίσας κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου ὅτι μεταξύ τῶν προσλαμβανομένων 25 χημικῶν περιλαμβάνονται αὐτοδικαίως καὶ οἱ ἀπολυθέντες βάσει τοῦ νόμου 2500, 3 δόκιμοι χημικοί. Διὰ τοὺς ὑπολοίπους 6 ὑπεσχέθη καὶ εἰς τὴν Ε.Ε., κατὰ νέαν πρὸς αὐτὸν ἐπίσκεψιν τῆς, καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ὅτι θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπαναπρόσληψιν τῶν, διὰ νέου νόμου, ὅστις θὰ ρυθμίξῃ γενικώτερα τὸ θέμα τῆς ἐπαναπροσλήψεως τῶν ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἡ Ε.Ε. λυπεῖται διὰ τὴν ἀναβολὴν αὐτῆν, εἶναι ὁμοῦ βεβαία δὲ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς θὰ τηρήσῃ τὴν ὑπόσχεσιν του.

Ἐκ τῆς Ε. Ε. τοῦ Β'. Π.Χ.Σ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1956

Ἄριθ. Πρωτ. 4

Πρὸς τὸν

Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τοῦ Ἐμπορίου

Κύριε Ὑπουργέ,

Κατὰ τὸ Β' Πανελλήνιον Χημικὸν Συνέδριον, τὸ συνελθὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὸ ὁποῖον ἐτιμήσατε διὰ τῆς παρουσίας σας, ἐξητάσθη καὶ τὸ θέμα τῆς θέσεως τῶν Χημικῶν ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐμπορίου, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὴν διάρθρωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Διεπιστώθη, ἐν πρώτοις, ὅτι, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας ἀμφότερα δὲ κατ' εὐτυχίαν συγκληρῖαν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν Ὑμῶν, θὰ ἔπρεπε ν' ἀπετέλουσαν διὰ τοὺς Χημικούς ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας διὰ τοὺς Γεωπόνους, τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας διὰ τοὺς Ὑγειονομικούς, τὸ τῶν Δημοσίων ἔργων διὰ τοὺς Μηχανικούς, κ.ο.κ.

Τοῦτο διότι πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ προορισμοῦ του καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων τεχνικῶν προβλημάτων (ἀγορανομικῆς φύσεως, παρακολουθήσεως τῆς καταστάσεως τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, βάσει ἐπιστημονικῶν τεχνικῶν δεδομένων, βελτιώσεως αὐτῶν κλπ.) θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε συγκρότησιν, κατὰ μέγα μέρος, τεχνικῆς μορφῆς.

Ἐν τούτοις εἰς τὸν ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμὸν τοῦ Ὑπουργείου προβλέπονται 34 θέσεις μονίμων Χημικῶν καὶ 11 ἐπὶ συμβάσει, ἔναντι 1200 περίπου Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων ἥτοι ποσοστὸν 3,7%.

Ἐναντι τῶν 34 τούτων θέσεων ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον (Κεντρικὰς καὶ περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας) 31 μόνιμοι Χημικοὶ καὶ 11 ἐπὶ συμβάσει, οἵτινες μάλιστα κινδυνεύουν ἀπὸ 11-57 νὰ περιορισθῶσιν εἰς 8.

Τὸ λίαν μικρὸν ποσοστὸν τῶν Χημικῶν προδίδει τὴν μορφήν τῆς συγκροτήσεως τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὴν ἐντεῦθεν ἀνάγκην βελτιώσεώς τῆς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Δι' ὃ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑπο-

βάλλη προς Ύμῶς εὐσεβάστως πρὸς μελέτην, τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὅποια κατέληξε τὸ Συνέδριον μας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διάρθρωσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

1) Ὡς γνωστὸν αἱ Τεχνικαὶ Διευθύνσεις τοῦ Ὑπουργείου ἦτοι, ἡ Διεύθυνσις «Τεχνικῶν Ἐρευνῶν» καὶ ἡ Διεύθυνσις «Τεχνικοῦ Ἐλέγχου καὶ καυσίμων» εἶναι ἐπιφορτισμέναι μὲ τὰ κάτωθι ἔργα :

Μὲ τὸν ἀγορανομικὸν ἔλεγχον, μὲ τὴν δειγματοληψίαν εἰδῶν διατροφῆς καὶ πρώτης ἀνάγκης, μὲ τὸν ἔλεγχον Βιομηχανιῶν (ὡς ἀλεύρου, ζυμῶν, ζυμαρικῶν, ἄρτου, ἐλαίου, σάπωνος, χυμῶν, ψύχους κλπ.), μὲ τὸν ποιοτικὸν ἔλεγχον τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν κατανάλωσιν φερομένων καυσίμων μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν λιγνιτορυχείων, κλπ.

Διὰ τὰ δυνήθη δὲ, ν' ἀνταποκριθῶν εἰς τὸ βαρῦτατον τοῦτο ἔργον τῶν καὶ διὰ τὴν ἀπρόσκοπον λειτουργίαν τῶν εἶναι ἀνάγκη ὅπως (ἐκτὸς τῆς μοιμοποιήσεως τῶν ἤδη ἐπὶ συμβάσει ὑπηρετούντων Χημικῶν), ἐνισχυθῶν αἱ δύο Τεχνικαὶ Διευθύνσεις διὰ 10 εἰσέτι Χημικῶν ἐκάστη.

Ἀπαραίτητος, βεβαίως, εἶναι καὶ ὁ διὰ τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων καὶ μηχανημάτων ἐξοπλισμὸς τῶν 2 Τεχνικῶν Διευθύνσεων καὶ ἡ διὰ τῆς διευθύνσεως Χημικῶν Ἐρευνῶν «Εἰδικοῦ Πειραματικοῦ Ἐργαστηρίου» ἵνα δύνανται τοῦτο νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς σήμερον διεθνῶς παραδεδεγμένας μεθόδους, κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργουμένας μελέτας καὶ ἐρευνητικὰς ἐργασίας.

2) Εἰς τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου καὶ εἰς τὰς Ἐποπτείας Ἐμπορίου, τὰς ἐδρευούσας εἰς τὰς Πρωτεύουσας τῶν Νομῶν, ὑπηρετοῦν ἐν ὅλῳ 12 μόνον Χημικοί. Εἰς τὰς περιφερείας εἰς ἃς δὲν εἶναι τοποθετημένοι Χημικοί, μὲ τὰ τεχνικὰ ζητήματα ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου, ἀπασχολοῦνται (πέραν τῶν ἰδικῶν τῶν ἀπασχολήσεων) οἱ Χημικοὶ τοῦ Γ.Χ.Κ. Ἐπειδὴ ὅμως ἀφ' ἐνός δὲν ὑφίστανται Παραρτήματα τοῦ Γ.Χ.Κ. εἰς ὅλους τοὺς Νομούς, ἀφ' ἐτέρου ὅπου ὑφίστανται εἶναι μικρὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς αὐτὰ ὑπηρετούντων Χημικῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν φόρτον τῆς ἐργασίας τῶν, καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσουν οὗτοι καὶ διὰ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου, διὰ τοῦτο ὁ τεχνικὸς ἔλεγχος ἢ δὲν ἐκτελεῖται ἢ ἐκτελεῖται πλημμελῶς.

Δι' ὅ καὶ ἐπιβάλλεται ὅπως, εἰς τὰς Περιφερειακὰς Ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὰς Ἐποπτείας Ἐμπορίου τὰς ἐδρευούσας εἰς τὰς Πρωτεύουσας τῶν Νομῶν, τοποθετηθῶν ἀνὰ εἰς Χημικὸς εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν θεμάτων ἀρμοδιότητος τῶν 2 Τεχνικῶν Διευθύνσεων, τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου. Ἦτοι: Διὰ τὸν ἔλεγχον Βιομηχανιῶν, διὰ τὸν ἀγορανομικὸν ἔλεγχον τῆς περιφερείας καὶ πρὸ παντός διὰ τὴν ἐνέργειαν δειγματοληψιῶν τῶν διατιθεμένων τροφίμων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, δεδομένου ὅτι, δεύτατον εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς μεθοδικῆς, ἀντιπροσωπευτικῆς καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ, ἐπιστημονικῶς ὀρθῆς καὶ συνεπῶς ἀδιαβλήτου δειγματοληψίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὸν κανονικὸν ἀγορανομικὸν ἔλεγχον καὶ διὰ τὴν ἰσχυροποίησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀναλύσεως καὶ τῶν πορισμάτων τῆς γνωματεύσεως. Εἰς τοὺς Χημικοὺς τούτους δέον ἐπίσης, ὅπως ἀνατεθῇ παραλλήλως καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐξαγομένων προϊόντων λαμβανομένης σχετικῆς μερίμνης εἰς τὸν ὑπὸ κατάρτησιν Νόμον.

Συνεπῶς, διὰ τὴν πλήρη ἐπιστημονικὴν ἐπάνδρῳσιν τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐποπτειῶν του, δέον ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου ἐνισχυθῇ διὰ περίπου 40 εἰσέτι Χημικῶν.

3) Εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐπιθεωρήσεως ὑπηρετοῦν μόνον Διοικητικοὶ Διευθυνταὶ καὶ Τμηματάρχαι. Ἐν τούτοις ἡ Ὑπηρεσία αὕτη ἐλέγχει καὶ καθοδηγεῖ τὰς ἐπαρχιακὰς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τεχνικῶν θεμάτων, ἐπιθεωρεῖ Βιομηχανίας κ.λ.π. Δι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ Ὑπηρεσία Ἐπιθεωρήσεως ἐμ-

πλησθῇ διὰ Χημικῶν ἢ καλλίτερον κατὰ τὸ πρότυπον ἄλλων παραγωγικῶν καὶ τεχνικῶν Ὑπουργείων (ὡς π.χ. Γεωργίας, Συγκοινωνιῶν, Ἐργασίας κ.λ.π.) ἀποτελεσθῇ αὕτη ἀπὸ Διοικητικῆν Ἐπιθεωρήσιν καὶ Τεχνικὴν Ἐπιθεωρήσιν ὑπὸ κοινὸν Διευθυντήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτην δέον ὅπως εἰς τὴν Τεχνικὴν Ἐπιθεωρήσιν τοποθετηθῶν Χημικοὶ Τεχνικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ 3 μὲν ἐπὶ βαθμῶ 2ῃ ἢ 3ῃ, καὶ 3 ἐπὶ βαθμῶ 5ῃ ἢ 4ῃ, οἱ ὅποιοι θὰ ἀπασχολοῦνται μὲ πᾶν τεχνικὴς φύσεως θέμα τῆς Ἐπιθεωρήσεως καὶ μὲ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν ἐντολῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ Τεχνικῶν θεμάτων.

Αἱ θέσεις τῶν Τεχνικῶν Ἐπιθεωρητῶν δύνανται καὶ πρέπει νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων Χημικῶν.

4) Κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμὸν τοῦ Ὑπουργείου, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς δύο Τεχνικὰς Διευθύνσεις, οἱ Χημικοὶ δύνανται νὰ τοποθετοῦνται (ἀλλὰ μόνον ἐπὶ βαθμῶ 4ῃ ἢ 5ῃ) εἰς τὸ Α' Τμήμα τῆς Διύσεως Καυσίμων καὶ εἰς τὰς Διευθύνσεις Τροφίμων καὶ Βιομηχανικῶν Προϊόντων. Πλὴν ὅμως εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς οὐδέποτε ἐτοποθετήθησαν Χημικοὶ ἀλλὰ πάντοτε Διοικητικοὶ Ὑπάλληλοι.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Διύσεις κατὰ τὸν νῦν ἰσχύοντα ὀργανισμὸν, οἱ Χημικοὶ δὲν δύνανται νὰ τοποθετοῦνται καὶ νὰ προάγῳνται ἐν ἰσοτιμίᾳ μετὰ τῶν Διοικητικῶν συναδέλφων τῶν.

Εἶναι ὄντως περιέργον, ὅτι εἰς ἐποχὴν πλήρους ἐπιβολῆς τῆς τεχνικῆς καὶ ἐντὸς τῶν κόλπων ἐνός κατ' ἐξοχὴν Τεχνικοῦ Ὑπουργείου, οἱ Τεχνικοὶ θεωροῦνται ὡς ὑπάλληλοι δευτέρας ποιότητος, ἀνίκανοι νὰ καταλάβουν θέσεις εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητος τοῦ Ὑπουργείου, ἐνῶ ἔχει καταστή πλέον συνείδησις ὅτι, τὰ πλείστα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Διοικητικῶν προβλημάτων εἶναι κατὰ βάσιν προβλήματα τεχνικά.

Δι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται ὅπως καταργηθῇ ἡ μέχρι σήμερον ὑφισταμένη διάκρισις μεταξὺ Χημικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, εἰς τρόπον ὥστε οἱ Χημικοὶ ἐν ἀπολύτῳ ἰσοτιμίᾳ μετὰ τῶν Διοικητικῶν συναδέλφων τῶν νὰ δύνανται νὰ τοποθετοῦνται καὶ νὰ προάγῳνται (ἐξελεισσόμενοι μέχρι καὶ τοῦ 1ου βαθμοῦ) εἰς ὅλας τὰς Διευθύνσεις τοῦ Ὑπουργείου ἐφ' ὅσον ἅπασαι αἱ Ὑπηρεσίαι χειρίζονται κυρίως τεχνικά θέματα.

Ὅπως διαπιστώνετε, Κύριε Ὑπουργέ, τὸ Συνέδριόν μας πιστὸ εἰς τὰς ἐμπνευσμένας ὑποδείξεις σας δὲν κατέληξεν εἰς διατύπωσιν εὐχῶν ἀπραγματοποιήτων, ἀλλ' εἰς συγκεκριμένα αἰτήματα ἢ ἀποδοχῇ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ κοινωνικὴν ἀνάγκην.

Εὐελπιστοῦμεν ὅθεν, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι τὰ αἰτήματά μας αὐτὰ θὰ τύχουν τῆς δεούσης προσοχῆς ἀπὸ μέρους Ὑμῶν, ὁ ὅποιος μὲ τόσην θέρμην διακηρύξατε εἰς τὸ Συνέδριόν μας τὴν πίστιν σας πρὸς τοὺς Τεχνικούς.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Π. Χ. Σ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1956

Πρὸς τὴν

Ἐξοχωτάτην Ὑπουργὸν τῆς Προνοίας

Κυρία Ὑπουργός,

Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ πρὸ ὀλίγου συνελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλλῃ Ὑμῶν εὐσεβάστως τὰς ἀκολουθούσας διαπιστώσεις τοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν καὶ συνεπῶς ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Ὑμῶν.

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀποφασιστικὴ σημασία τῆς ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς Ἱατρικῆς Περιθάλψεως καθὼς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς βιο-

χημικής ανάλυσεως εις την περιοχήν της εργαστηριακής διαγνωστικής: χημικά άνιχνεύσεις και χημικοί προσδιορισμοί εις τὰ βιολογικά υγρά (Παθολογικά ή Φυσιολογικά) ζητούνται όλον και περισσότερον, ως μαρτυροῦν αἱ στατιστικά τῶν κυριωτέρων Νοσοκομείων. Ἡ αύξησης αὐτῆ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βιοχημικῶν ἀναλύσεων συνεχίζεται με ἐπιταχυνόμενον ρυθμόν κατά τὰ τελευταία ἔτη. Αἱ χρησιμοποιούμεναι, ὅμως, μέθοδοι εις τὴν βιοχημικὴν ἀνάλυσιν εἶναι κατά τὸ πλεῖστον μικρομέθοδοι ἢ μέθοδοι φυσικοχημικά, αἱ ὁποῖαι, ἰδίως με τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀναλυτικῆς Τεχνικῆς, προϋποθέτουν τὰς γνώσεις και τὴν πείραν τοῦ Χημικοῦ, τὰς ὁποίας εἶναι φυσικὸν να μὴ διαθέτουν οἱ ἄξιοι κατά τὰ ἄλλα, ἐπιστήμονες τῶν ἄλλων Κλάδων. Εἶναι ἀληθές ὅτι, τὴν ἀνάγκην τοῦ Βιοχημικοῦ, ἐνωρὶς κατενόησαν τὰ μεγαλύτερα Νοσηλευτικά Ἰδρύματα τῆς Χώρας (ὅπως π.χ. Εὐαγγελισμός, Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κ.λ.π.), τὰ ὁποῖα ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἤδη, χρησιμοποιοῦν ἀποκλειστικῶς Χημικούς διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν, ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τὰ Μικροβιολογικά, Βιοχημικῶν τῶν Ἐργαστηρίων. Μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ μέχρι σήμερον συμβολὴ τῶν Βιοχημικῶν τῶν ὡς ἄνω Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὄχι μόνον εις τὸν τομέα τῆς διαγνωστικῆς και θεραπευτικῆς, ἀλλὰ και εις τὴν πρόοδον τῆς βιολογικῆς ἐρεῦνης και εις τὴν συμπαράστασιν πρὸς τὰ μικροβιολογικά Ἐργαστήρια εις ὅτι ἀφορᾷ τὴν μελέτην τῶν χημικῶν τῶν μικροοργανισμῶν και εις τὴν ἐπιλύσιν τῶν ἐκάστοτε προκυπτόντων διαιτολογικῶν προβλημάτων και εις ἄλλα πολλά.

Δύστυχῶς ὅμως, τὸ σύστημα τοῦτο τοῦ ἀνεξαρτήτου Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου δὲν ἔχει γενικευθῆ εις τὸν τόπον μας, παρ' ὅλον ὅτι, τὸ ἀπαιτεῖ ὅλον και περὶσσότερον ἢ ταχυτάτη πρόοδος τῆς Βιολογικῆς Χημείας. Πολλά εἶναι ἀκόμη τὰ Νοσηλευτικά Ἰδρύματα εις τὴν χώραν μας, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον Βιοχημικά Ἐργαστήρια ἀνεξάρτητα δὲν διαθέτουν, ἀλλὰ οὐδὲ καν Χημικούς χρησιμοποιοῦν, διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν Βιοχημικῆς ἐργασίας. Σήμερον ὅμως, διὰ τὴν ἐξυπρέτησιν τοῦ ἀσθενοῦς δὲν ἐπαρκοῦν τὰ στοιχειώδη Ἐργαστήρια τὰ ὁποῖα ὀρίζει τὸ Β. Δ. τῆς 29-1-38, ἀλλ' ἀπαιτοῦνται καὶ ἄρτια Ἐργαστήρια και ἡ ἐνεργός, υπεύθυνος και ἰσότιμος συμβολὴ τοῦ Βιοχημικοῦ. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται, ὅπως εις τὰς ἄνω τῶν 50 κλινῶν Κλινικάς, καταστή ὑποχρεωτικῆ διὰ Νόμου ἡ λειτουργία ἀρτίου Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου (ἀνεξαρτήτου τοῦ Μικροβιολογικοῦ) ἐπὶ ἀνδρωμένου διὰ Βιοχημικῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δέον να εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κλινῶν.

Σημειωτέον, Κυρία Ὑπουργός, ὅτι ὕφίσταται ἤδη εις τὸν Τόπον μας σημαντικὸς ἀριθμὸς Βιοχημικῶν, ἐμπεύρων, ἐπαρκῶν δὲ τὰ μέσα διὰ τὴν σύντομον και ἀρτίαν τῶν νεωτέρων συναδέλφων ἐκπαίδευσιν, ἥτις κρίνεται ἀπαραίτητος. Δι' ὅ και ἐπιβάλλεται ὅπως: οἱ προσλαμβανόμενοι Χημικοὶ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. τῆς 20-11-25 «Περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος Χημικῶν» προβλεπομένων προσόντων, κέκτηνται και πιστοποιητικὸν εἰδικεύσεως, χορηγούμενον ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων και ἐπικυρούμενον ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν.

2) Ἀλλὰ και τὰ Ἐργαστήρια τῶν Διαγνωστικῶν Κέντρων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν διέπονται ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀπρηχαιωμένης Νομοθεσίας, τῆς ἀνικάνου, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, να προστατέψῃ τὴν ὑγείαν τοῦ ἠσφαλισμένου. Πρὸ παντός τὸ Ι.Κ.Α., ὁ τεράστιος αὐτὸς ὄργανισμὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία τῶν ἐργαζομένων, εἶναι ἀπαραδέκτον να βασίξῃ τὰς ἰατρικάς του γνωματεύσεις ἐπὶ βιοχημικῶν ἀναλύσεων ἐκτελουμένων ἀπὸ Ἐπιστήμονας ἄλλου Κλάδου, οἱ ὁποῖοι μοιραίως, εις ὅτι ἀφορᾷ τὴν Βιοχημείαν, κινοῦνται εις τὴν σφαῖραν τοῦ ἐμπερισμοῦ.

Δι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται, ὅπως και διὰ τὰ Διαγνωστικά Κέντρα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν κατα-

στῆ διὰ Νόμου ὑποχρεωτικῆ ἢ διατήρησις ἀνεξαρτήτου Βιοχημικοῦ Ἐργαστηρίου, ἐπὶ ἀνδρωμένου διὰ τῶν ἐχόντων τὰ κατά νόμον προσόντα Βιοχημικῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς δέον να εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκτελουμένων ἀναλύσεων.

Τέλος ἐπιβάλλεται, ὅπως συσταθῇ παρὰ τῷ Ὑμετέρῳ Ὑπουργεῖῳ Ὑπηρεσία Ἐπιθεωρήσεως και Ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω Βιοχημικῶν Ἐργαστηρίων τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων και Διαγνωστικῶν Κέντρων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν.

Κλείοντες τὸ θέμα τῶν Βιοχημικῶν ἐπιθυμοῦμεν να διευκρινίσωμεν, Κυρία Ὑπουργός, ὅτι, οὐδόπως ἐπιδιώκομεν τὴν ἀπομάκρυνσιν Ἐπιστημόνων ἄλλων κλάδων, ἀπὸ τὴν πρᾶξιν και τὴν ἔρευναν, ἀλλ' ἀντιθέτως τὴν στενωτέραν συνεργασίαν μετ' αὐτῶν. Ἀρνούμεθα ὅμως, να δεχθῶμεν τὴν ὑποκατάστασιν μας ἀπὸ Ἐπιστήμονας ἄλλων κλάδων, δεδομένου ὅτι ἐκάστη Ἐπιστήμη παρέχεται ὡς σύνολον και συνεπῶς, μόνον ὅταν τὴν κατέχῃ κανεὶς εις βάθος και πλάτος, δύναται να εἰδικευθῇ εις ἓνα τομέα αὐτῆς.

3) Τὸ Συνεδριὸν μας ἀπασχολήθη και με ἕτερον θέμα ἀναγόμενον εις τὴν ἀρμοδιότητα Ὑμῶν:

Ὁ κανονισμὸς τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν προβλέπει τὴν ἐκπαίδευσιν Χημικῶν — Ὑγειονολόγων. Ἐπειδὴ ὅμως πρὸ ἑνὸς ἔτους οἱ φοιτῶντες ἐν αὐτῇ ἦσαν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς Ἴατροί, δὲν κατέστη καταφανῆς ἡ ἀνάγκη καθορισμοῦ εἰδικοῦ προγράμματος διὰ Χημικούς.

Κατὰ τὸ λῆγον ὅμως ἔτος, τὴν δύναμιν τῆς Σχολῆς ἀπέτέλεσαν 1 Ἴατρος και 8 Χημικοὶ ἐκπαιδευόμενοι με τὸ καθιερωμένον διὰ τοὺς Ἴατροὺς πρόγραμμα. Ὑπὸ πολλῶν δὲ Χημικῶν ἐξεδηλώθη ἡ πρόθεσις φοιτήσεως ἐν τῇ Σχολῇ.

Κατ' ἀρχὴν λοιπόν, ἐπιβάλλεται ἡ προσαρμογὴ τοῦ προγράμματος διὰ τοὺς Χημικούς — Ὑγειονολόγους.

Οἱ Χημικοὶ Ὑγειονολόγοι ἀπόφοιτοι τῆς Ὑ.Σ.Α. θὰ ἠδύναντο να χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τὴν Τεχνικὴν Ἐπιθεωρήσιν τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐργασίας, συμφῶνας πρὸς τὰς νέας ἀντιλήψεις περὶ Βιομ. Ὑγίεινης. Ἐπίσης θὰ ἦσαν οἱ καταλλήλοτεροι διὰ τὸν βιολογικὸν ἔλεγχον τροφίμων και φαρμάκων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀβλαβοῦς ἢ ὄχι αὐτῶν (ὅπως ἡ παρουσία ἢ μὴ παθογόνων μικροοργανισμῶν, ἐπικινδύνων προϊόντων διασπάσεως, καρκινογόνων οὐσιῶν, ἐπικινδύνων βελτιωτικῶν ἢ συντηρητικῶν κ.ά.) και διὰ τὴν σχετικὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου και τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου. Θὰ ἦσαν ὅμως οἱ πολυτιμότεροι συνεργάται διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν θεμάτων ἀνέκαθεν ἀπασχολούντων τὸ Ὑμετερον Ὑπουργεῖον ἦτοι: Διαιτολογία, Ὑδρολογία, Ἐπαγγελματικῶν Νόσων και ἀτυχημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν Χημείαν, Βιομηχανικῆς Ὑγίεινης, Τοξικολογίας (ὡς ἡ χρῆσις δραστικῶν ἢ διασυστηματικῶν ἐντομοκτόνων κ.λ.π.) και ἡ ὑπολειμματικὴ ἐνέργεια αὐτῶν, ἡ χρῆσις συντηρητικῶν τροφίμων και ἐπὶ ἄλλων πολλῶν θεμάτων.

Ἐπιβάλλεται ὅθεν, ὅπως τὰ Ὑγειονομικά Κέντρα τοῦ Ὑπουργεῖου Κοινωνικῆς Προνοίας ἐνίσχυθοῦν διὰ Χημικῶν — Ὑγειονολόγων ἀποφοίτων τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ὅπως διαπιστώνετε, Κυρία Ὑπουργός, τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου μας ἀποβλέπουν μόνον εις τὴν ἀποβολὴν τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ πνεύματος τοῦ ἐμπερισμοῦ ἀπὸ τὰς Ὑγειονομικὰς Ὑπηρεσίας και εις τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς στάθμης αὐτῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι, ἐν τῇ μερίμνῃ σας διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγείαν θέλετε φροντίσῃ να δοθοῦν ἐπικυρούμεναι και νομοθετικὰς αἱ ἀρμόζουσαι λύσεις.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Π.Χ.Σ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1956

Πρὸς τὴν

Ἐξοχωτάτην Ὑπουργὸν Προνοίας

Κυρία Ὑπουργός,

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ πρὸ ὀλίγου συνελθόντος Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντελλῆς, ἐπιθυμεῖ ὅπως καταστήσῃ Ὑμᾶς κοινωὸν τῆς κατὰ τὸ Συνέδριον ὁμοφώνως διατυπωθείσης πλήρους ἀντιθέσεως ὀλοκλήρου τοῦ Χημικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Φαρμακευτικοῦ Κώδικος διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιχειρεῖται ἡ ἐκτόπισις τῶν Χημικῶν ἐκ τῆς Φαρμακευτικῆς Βιομηχανίας καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτὴν Βιομηχανιῶν.

Εἶναι, ἐν τούτοις, γνωστὸν ὅτι, ἡ Φαρμακευτικὴ Βιομηχανία ἀποτελεῖ σημαντικὸν Κλάδον τῆς Χημικῆς Βιομηχανίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς, λόγῳ εἰδικῆς ἐπιστημονικῆς συγκροτήσεως, προορίζονται οἱ Χημικοί.

Ἐπίσης τυγχάνει γνωστὸν ὅτι, πᾶν ὅ,τι ἐπιτελέσθη μέχρι σήμερον εἰς τὴν Χώραν μας εἰς τὸν Τομέα τῆς Φαρμακευτικῆς Βιομηχανίας ὀφείλεται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Χημικοὺς, ὅπως σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς Χημικοὺς στηρίζονται σήμερον αἱ, σοβαρώτεροι τοῦλάχιστον, Φαρμακευτικαὶ Ἐπιχειρήσεις τῆς Χώρας.

Διὰ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν ὅμως Κώδικος, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ κατ' ἐξοχὴν συμβουλευτικοῦ ὄργάνου τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργείου, δηλ. τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, καταργοῦνται ὑπὸ τῆς, μονοπλεύρου ἄλλως τε, συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους, οἱ διέποντες μέχρι σήμερον τὰ τῆς λειτουργίας τῶν Φαρμακευτικῶν Ἐργαστηρίων καὶ Ἐργαστηρίων, καὶ καταπατοῦνται τὰ δίκαια τῶν Χημικῶν τὰ καθαγιασθέντα διὰ τοῦ δημιουργικοῦ μόθου γενεῶν ὀλοκλήρων ἐκλεκτῶν συναδέλφων μας.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὀφείλομεν νὰ διευκρινίσωμεν ὅτι, οἱ Χημικοὶ δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Φαρμακοποιῶν ἐκ τῆς Βιομηχανίας, ἀλλὰ ἀντιθέτως τὴν γόνιμον ἀλληλοσυμπλήρωσιν τῶν ἀδελφῶν Κλάδων χάριν τῆς ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τῆς Φαρμακευτικῆς μας Βιομηχανίας, τῆς καλλιεργείας τοῦ πνεύματος τῆς ἐρεῦνης ἐντὸς αὐτῆς καὶ τῆς δημιουργίας τῶν προϋποθέσεων τῆς εἰς ἐργαστηριακὴν καὶ Βιομηχανικὴν κλίμακα πρωτογενοῦς παραγωγῆς Χημικῶν καὶ Φαρμακευτικῶν προϊόντων εἰς τὴν Χώραν μας.

Ἡ ψήφισις ὅμως τοῦ Φαρμακευτικοῦ Κώδικος ὡς ἔχει, θὰ ἐσήμαινε τὴν ἐπιστημονικὴν ὑποχώρησιν ἐνὸς Κλάδου τῆς Χημικῆς μας Βιομηχανίας, ἐξόχως σημαντικοῦ, τόσον διὰ τὴν Ἐθνικὴν μας Οἰκονομίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγείαν.

Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγχωρηθῇ πρὸ παντὸς σήμερον, ὅτε διὰ τῆς προβλεπομένης ἐγκαταστάσεως τοῦ διυλιστηρίου πετρελαίου καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξιοποιήσεως τῶν προϊόντων τῆς λειτουργίας του, δημιουργοῦνται αἱ ἀντικειμενικαὶ συνθήκαι καὶ διανοίγονται εὐρύταται προοπτικαὶ διὰ τὴν προώθησιν τῆς Φαρμακευτικῆς μας Βιομηχανίας πρὸς ἀνώτερον ἐπίπεδον τῆς Χημικῆς Συνθέσεως καὶ διὰ τὴν ἀναμέτρησιν αὐτῆς πρὸς τὰς Χημικὰς καὶ Φαρμακευτικὰς Βιομηχανίας τῶν τεχνικῶς προηγμένων Χωρῶν.

Ὡστε καὶ εἰς περίπτωσιν ἀκόμη καθ' ἣν ἡ Νομοθεσία μας θὰ προέβλεπε διὰ τὰ Φαρμακευτικὰ Ἐργαστήρια τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Φαρμακοποιοῦ, σήμερον πλὴν ὅ' ἀπετέλῃ ἀνάγκην διὰ τὴν Φαρμακευτικὴν μας, Βιομηχανίαν ἡ εἴσοδος τῶν Χημικῶν ἐντὸς αὐτῆς.

Συνεπῶς ἀποτελεῖ ὀπισθοδρομῆσιν ἡ κατάργησις

τῆς ὕφισταμένης Νομοθεσίας μας, ἡ ὁποία προβλέπει τὴν συνύπαρξιν Χημικῶν καὶ Φαρμακοποιῶν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐλπίζομεν, Κυρία Ὑπουργός, ὅτι, ἐν τῇ μερίμνῃ σας διὰ τὴν ἀρίωσιν τῆς Φαρμακευτικῆς μας Βιομηχανίας, θέλετε υιοθετήσῃ τὸ ὁμοφώνως κατὰ τὸ Β' Πανελλήνιον Χημικῶν Συνέδριον διατυπωθὲν αἴτημα διατάξεως τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Φαρμακευτικοῦ Κώδικος, διαταφασσοῦσης τὴν ὕφισταμένην ἰσοτιμίαν Χημικῶν καὶ Φαρμακοποιῶν, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς Φαρμακευτικὰς Βιομηχανίας καὶ τὰ προϊόντα τῶν

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ἡ Ε. Ε. τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 1956

Ἄριθ. Πρωτ. 7

Πρὸς τὴν

Ὑγειονομικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ι.Κ.Α.

Ἐνταῦθα

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἡ προελθοῦσα ἐκ τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου συνελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ 2—5 Σεπτεμβρίου 1956 καὶ ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν πληροφορηθεῖσαι τὰ περὶ καταρτίσεως νέου κανονισμοῦ τῶν Ὑγειονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ περὶ προσεχοῦς ἐπανδρώσεως τῶν μικροβιολογικῶν καὶ βιοχημικῶν ἐργαστηρίων τοῦ Ἰδρύματος τούτου ὑπὸ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσουν τὰ ἀκόλουθα:

Εἶναι γνωστὴ ἡ ἀποφασιστικὴ σημασία τῆς ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς ἱατρικῆς Περιθάλψεως, καθὼς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς βιοχημικῆς ἀναλύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς. Χημικαὶ ἀνιχνεύσεις καὶ Χημικοὶ προσδιορισμοὶ εἰς τὰ βιολογικὰ ὑγρὰ (παθολογικὰ ἢ φυσιολογικὰ) ζητοῦνται ὀλονὲν καὶ περισσότερο, ὡς μαρτυροῦν αἱ στατιστικαὶ τῶν κυριωτέρων Νοσοκομείων. Ἡ αὔξησις αὐτῆ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βιοχημικῶν ἀναλύσεων συνεχίζεται με ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Αἱ χρησιμοποιούμεναι, ὅμως, μέθοδοι εἰς τὴν βιοχημικὴν ἀνάλυσιν εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον μικρομέθοδοι ἢ μέθοδοι φυσικοχημικαὶ, αἱ ὁποῖαι ἰδίως με τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀναλυτικῆς τεχνικῆς, προϋποθέτουν τὰς γνώσεις καὶ τὴν πείραν τοῦ Χημικοῦ, τὰς ὁποίας εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ διαθέτουν, οἱ ἄλλοι κατὰ τὰ ἄλλα ἐπιστήμονες τῶν ἄλλων Κλάδων.

Εἶναι ἀληθές ὅτι τὴν ἀνάγκην τῆς δημιουργίας εἰδικοῦ βιοχημικοῦ τμήματος διευθυνομένου ὑπὸ Βιοχημικοῦ καὶ ἀπασχολοῦντος Βιοχημικοῦ, ἀπὸ 25ετίας καὶ πλέον κατενόησαν τὰ πλέον προοδευμένα νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Χώρας (Νοσοκομεῖον Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός»). Ὑπάρχουν ὅμως εἰσέτι πολλὰ νοσοκομεῖα τὰ ὁποῖα ὀχι μόνον δὲν ἐμιμήθησαν τὸ παράδειγμα τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων πρωτοπόρων ἰδρυμάτων (δημιουργοῦντα ἀνεξάρτητα βιοχημικὰ ἐργαστήρια), ἀλλ' οὐδὲ κἂν Βιοχημικοὺς χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν βιοχημικῶν ἀναλύσεων. Δὲν ὑπάρχει βεβαίως ἀμφιβολία ὅτι, τὰ νοσοκομεῖα ταῦτα τηροῦν τακτικὴν ἄκρως ἀντιτιθεμένην πρὸς τὰς ὀλονὲν αὐξανόμενας ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐργαστηριακῆς διαγνωστικῆς. Διαπιστώνεται ὅμως γεγονός ἔτι σοβαρώτερον: ὅτι τὴν αὐτὴν ἀναχρονιστικὴν καὶ ἄκρως βλαβερὰν διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον τακτικὴν ἀκολουθεῖ μέχρι σήμερον καὶ τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁ τεράστιος αὐτὸς ὀργανισμὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία τῶν ἐργοζομένων. Εἶναι πράγματι, ἀπαράδεκτον νὰ βασίζουσι, ἀκόμη σήμερον, οἱ ἱατροὶ τοῦ Ι.Κ.Α. τὰς ἱατρικὰς τῶν γνω-

ματεύσεις επί βιοχημικών αναλύσεων έκτελουμένων από επιστήμονας μη ειδικούς, οι οποίοι μοιραίως, εις ό,τι αφορά την Βιολογικήν Χημείαν κινούνται εις την σφαίραν τής άπλης έμπειρίας.

Είμεθα όθεν βέβαιοι, Κύριε Διευθυντά, ότι ή ύφ' Ύμῶς Ύγειονομική Ύπηρεσία, προκειμένου να καθορίση την λειτουργίαν τῶν εργαστηρίων αὐτῆς, λαμβάνουσα ύπ' όψιν τὰ άνωτέρω έκτιθέμενα, θέλει μεριμνήσει διά τήν ίδρουσιν άνεξαρτήτων Βιοχημικῶν Έργαστηρίων, παραλλήλως λειτουργούντων πρὸς τὰ Μικροβιολογικά Έργαστήρια και θέλει επανδρώσει ταύτα διά Βιοχημικῶν εις αριθμὸν ανάλογον πρὸς τὸν αριθμὸν τῶν έκτελουμένων βιοχημικῶν αναλύσεων ὡστε να εξασφαλιζέται ή άρτία έξυπνότητις τῶν ήσφαλισμένων.

Περιττὸν θεωροῦμεν, Κύριε Διευθυντά, να τονίσωμεν ὅτι οὐδὲλως άποβλέπομεν εις τήν άπαμάκρυσιν Ύπιστημόνων άλλων κλάδων από τήν έρευραν και τήν πράξιν. Άπ' έναντίας μάλιστα, επιδιώκομεν

στενωτάτην μετ' αὐτῶν συνεργασίαν πρὸς καλλιτέραν έξυπνότησιν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου και πρὸς προαγωγήν τῶν βιολογικῶν επιστημῶν ἐν Ἑλλάδι, εις ὃ σημεῖον εὐρίσκονται ἐν τῇ άλλοδαπῇ. Ἄρνούμεθα ὅμως, να δεχθῶμεν τήν ὑποκατάστασιν μας από Ύπιστήμονας άλλων Κλάδων, διότι παραδεχόμεθα ὅτι, έκάστη Ύπιστήμη παρέχεται ὡς σύνολον και συνεπῶς μόνον ὅταν τήν κατέχομεν εις βάθος και πλάτος δυνάμεθα να ειδικευθῶμεν εις ἕναν αὐτῆς τομέα.

Είμεθα βέβαιοι, Κύριε Διευθυντά, ότι θέλετε έξετάσει τὰ άνωτέρω μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς επιθυμοῦμεν δέ, να διαβεβαιώσωμεν Ὑμῶς ὅτι, τὸσον ή Έκτελεστική Έπιτροπή τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ὅσον και ή Ένωσις Ἑλλήνων Χημικῶν θά εὐρίσκονται πάντοτε εις τήν διάθεσιν Ὑμῶν διά πᾶσαν συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ αναφερομένου θέματος.

Ἡ Ε. Ε.

τοῦ Β' Πανελ. Συνεδρίου

Ἡ Ε.Ε. Χημικῶν

Ἐπέκτασις τοῦ Νόμου 3518

Εἰς τὸ ὑπ' αριθμ. 265 Α τεῦχος τῆς 2-11-56 φύλλου Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔδημοσιεύθη ή ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας και Ἐμπορίου, ἔξαγγελθεῖσα εἰς τὸ Β' Πανελλήνιον Χημικῶν Συνέδριον, επέκτασις τοῦ Ν. 3518 εἰς 25 νέας Βιομηχανίας.

Περὶ επέκτασεως τῆς ἔφαρμογῆς τοῦ Νόμου 3518/1928 «περὶ κυρώσεως τοῦ από 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 περὶ άσκήσεως τοῦ ἔπαγγέλματος χημικοῦ και ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν ἐν ταῖς Χημικαῖς Βιομηχανίασι» και εἰς ἑτέρας Βιομηχανίας.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' όψιν: 1) τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 3 τοῦ από 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 «περὶ άσκήσεως τοῦ ἔπαγγέλματος τοῦ Χημικοῦ και ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικῶν ἐν ταῖς χημικαῖς βιομηχανίασι» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 3518/1928, 2) τήν ὑπ' αριθμ. 507/1956 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ στηριζομένη εἰς σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ παρ' αὐτῷ Συμβουλίου Βιομηχανίας ἔξενηχθεῖσαν κατὰ τήν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 28 Αὐγούστου 1956, ἀπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

* Ἄρθρον μόνον

1. Αἱ διατάξεις τοῦ από 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 περὶ άσκήσεως τοῦ ἔπαγγέλματος τοῦ Χημικοῦ και ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως χημικοῦ ἐν ταῖς χημικαῖς βιομηχανίασι» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Νόμου 3518/1928 ἔφαρμόζονται από τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος και εἰς τὰς κάτωθι χημικὰς βιομηχανίας:

- 1) Ἐκκαμινεύσεως ἐν γένει μεταλλευμάτων.
- 2) Παραγωγῆς τεχνητῶν ὕφαντῶν ἰνῶν.
- 3) Αὐτοτελῶν βαφείων ή βαφείων μετὰ φινιστηρίων, λευκαντηρίων ὕφαντικῶν ἐν γένει ὕλῶν και τῶν ἐκ τούτων προϊόντων τῶν ὁποίων ή ἀξία τοῦ

μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

4) Μερσερισμοῦ βαμβακερῶν εἰδῶν τῶν ὁποίων ή ἀξία τοῦ μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) δραχμάς.

5) Σαπωνοποιεῖων τῶν ὁποίων ὃ συνολικὸς ὄγκος τῶν σαπωνολεβήτων ὑπερβαίνει τὰ 6 κυβικά μέτρα.

6) Παστεριώσεως ή και ἀφυδατώσεως γάλακτος.

7) Παραγωγῆς ἀμύλου, ἀμυλοζακχάρου και δεξτρίνης.

8) Παραγωγῆς ἀχρόου χαρουποσιροπίου και ἔπεξεργασίας χαρουποσπόρου.

9) Παραγωγῆς τυποποιημένων κτηνοτροφῶν, φυραμάτων και πτηνοτροφῶν ἐφ' ὅσον ή ἀξία τοῦ μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας (150.000) δραχμάς.

10) Παραγωγῆς ὀξέων, βάσεων και τῶν ἀλάτων αὐτῶν ἐφ' ὅσον ή ἀξία τοῦ μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ γενικῶς ὑπερβαίνει τὰς ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας (150.000) δραχμάς.

11) Παραγωγῆς ὀρυκτελαίων και λοιπῶν λιπαντικῶν ὕλῶν, ὡς και ἔργοστασίων ἀναγεννήσεως τούτων.

12) Παραγωγῆς πλαστικῶν ὕλῶν.

13) Παραγωγῆς αἰθερίων ἐλαίων.

14) Παραγωγῆς βερνικοχρωμάτων και ἐλαιοχρωμάτων ἐφ' ὅσον ή ἀξία τοῦ μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000) δραχμάς.

15) Παραγωγῆς δεψικῶν ἔκχυλισμάτων.

16) Ἐπεξεργασίας ἐλαστικοῦ ἐν γένει ἐφ' ὅσον ή ἀξία τοῦ μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμάς.

17) Παραγωγῆς και καθαρισμοῦ ναφθαλίνης.

18) Παραγωγῆς χυμῶν φρούτων ἐφ' ὅσον ή ἀξία τοῦ μηχανολογικοῦ ἔξοπλισμοῦ ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας (250.000) δραχμάς.

- 19) Παραγωγής αζώτου και τών έξ αυτού προϊόντων.
20) Παραγωγής άπορρυπαντικών ύλών διά χημικής συνθέσεως.
21) Παραγωγής γεωργικών φαρμάκων.
22) Παραγωγής ζακχάρεως.
23) Χαλυβουργείων παραγωγής μορφοσιδήρου έφ' όσον διαθέτουν καμίλους έπεξεργασίας.
24) Παραγωγής όξυγόνου, άσετυλίνης και ύγροποιημένων έν γένει άερίων και.
25) Είς έγκαταστάσεις διύλισεως πετρελαίου.
II. Ός άξία του μηχανολογικού έξοπλισμού ένίων χημικών βιομηχανιών ως άνωτέρω, νοείται μόνον ή συνολική άξία τών μηχανημάτων λογιζομέ-

νων ως καινουργών έστω και άν ήγοράσθησαν και έγκατεστάθησαν ως παλαιά ή μεταχειρισμένα, μη συνυπολογιζομένων τών δαπανών έγκαταστάσεως αυτών και της άξίας τών παντοειδών κτισμάτων και κτιρίων.

Είς τόν αυτόν επί της Βιομηχανίας Υπουργόν άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις τή 13 Όκτωβρίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ Β'

Ό επί της Βιομηχανίας Υπουργός
ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Πρακτικά Γενικής Συνελεύσεως Ε.Ε.Χ. τής 18-7-56

Είς τό τεύχος Σεπτεμβρίου 1956, έδημοσιεύθη ή λογοδοσία του Δ.Σ., έν συνεχεία δημοσιεύομεν τά πρακτικά.

Άποσίδης. Έξέφρασε τήν γνώμην ότι υπό τās σημερινās δυσμενείς συνθήκας, διά τās διεκδικήσεις τών έργαζομένων, ή Συλ. Σύμβασιν άποτελεί σημαντικήν έπιτυχίαν του Δ.Σ. και άπαρχήν περαιτέρω οικονομικής και έπιστημονικής άνυψώσεως του κλάδου.

Έπρεπε όμως τό Δ. Σ. νά κινητοποιήση εύρύτερον τόν κλάδον όποτε ίσως τό άποτέλεσμα θά ήτο καλλίτερον. Τό Δ.Σ. πρέπει νά στρέψη τώρα τήν προσοχήν του εις τó ζήτημα της άνεργίας που μαστίζει μεγάλον αριθμόν συναδέλφων. Καταλογίζει εις τó ένεργητικόν του Δ.Σ. τήν όργάνωσιν του Β' Πανελ. Χημικού Συνεδρίου και τήν έξαγγελίαν του Διεθνούς τοιούτου εις Αθήνας και τονίζει τήν σημασίαν αυτών διά τόν κλάδον και τήν Έθν. Οικονομίαν γενικώτερον. Λυπείται διά τήν παραίτησιν της Δ.Ε. τών Χ.Χ. αλλά έκφράζει τήν γνώμην ότι τó Δ.Σ. ένήργησεν όρθως εις τó ζήτημα τούτο. Πιστεύει ότι γενικώς τó Δ.Σ. όρθως άντιμετώπισεν και έλυσε μερικά άπό τά ζητήματα που άπασχολούν τόν κλάδον και καλεί όλους και ιδιαιτέρως τούς παλαιότερους νά τó βοηθήσουν εις τās περαιτέρω ένεργείας του.

Βασ. Παπαγιάννης. Έτόνισε ότι επικροτεί τόν τρόπον με τόν όποιον τó Δ.Σ. άντιμετώπισε τά προβλήματα του κλάδου. Η ύπογραφή τών Σ. Συμβ. υπό τās πλέον δυσμενείς συνθήκας, σε περίοδον που κάθε αύξησις μισθών άπορρίπτεται και άναγκάζει τούς Ιατρούς νά κατέρχωνται εις άπεργίαν είναι μία πολύ καλή άπαρχή. Δέν πρέπει όμως νά μείνωμε ίκανοποιημένοι, διότι οί έπιτευχθέντες μισθοί δέν λύουν τó οικονομικόν πρόβλημα. Τό Δ.Σ. πρέπει νά κινηση ζωηρά τó ένδιαφέρον διά τήν έπιτευξιν άκόμη άνωτέρων μισθών. Όλοι δέ οί Χημικοί άνεξαρτήτως τοποθετήσεως νά λάβουν ένεργόν μέρος με παραστάσεις εις τούς κ. βιομηχάνους και εις τούς Κυβερνητικούς παράγοντας. Τό πρόβλημα της άνεργίας έξακολουθεί νά παραμένη όξυ και νά μαστίζει τόν κλάδον μας. Στόν τομέα αυτόν δέν έπετεύχθη λύσις.

Τό Δ. Σ. πρέπει νά βοηθηθῆ από τούς ίδιους τούς άνέργους, εις όλας τās ένεργείας που θά κάνη. Μία σοβαρή έπιτυχία που έπραγατοποίησε τó Δ. Σ. και που πρέπει νά τονισθῆ, είναι ή σύγκλησις του Β' Πανελ. Χημ. Συνεδρίου. Τούτο θά άποτελέση σταθμόν διά τó άνέβασμα του κλάδου μας και τήν

προβολήν του εις τήν Έλληνικήν Κοινωνίαν, θά βοηθήσῃ δέ σημαντικά εις τήν έπίλυσιν προβλημάτων του Χημικού Κόσμου, τά όποία είναι άμεσα συνδεδεμένα με τά προβλήματα του τόπου μας.

Α. Κολάσης. Έξέφρασε τήν λύπην του διά τήν παραίτησιν της Δ.Ε. τών Χημ. Χρον. και έτόνισε ότι έχει τήν γνώμην ότι τó Δ.Σ. θά έπρεπε νά τούς κρατήσει διότι δέν θά ήμπορέση νά εύρη καταλληλότερους.

Δίς Κουράκου. Άναφερομένη κατ' άρχήν εις τās Σ. Συμ. δηλώνει ότι κατόπιν της γενομένης όμολογίας ύπό του Γ. Γραμματέως της Ε.Ε.Χ. ως προς τά μειονεκτήματα αυτής—χαμηλόν έπίπεδον αυτών και μη συμμετοχήν εις αυτές τών παλαιών συναδέλφων—άντιπαρέρχεται πāsαν κριτικήν επί του θέματος. Περαιτέρω αναφέρεται εις ώρισμένα ζητήματα ήθικης τάξεως άτινα έχουν ως έξής: Πρώτον: Ότι παρουσιάσθησαν ένώπιον του κ. Υφυπουργού Υγεινής προς ύποβολήν ύπομνήματος και εις συζήτησιν μετ' αυτού του θέματος της Βιοχημείας, μέλη του Δ. Συμβουλίου νεαρά και μη έχοντα τήν άπαιτουμένην πείραν επί του συζητουμένου θέματος ούτε και τó άπαιτούμενον κύρος' με άποτέλεσμα νά εύρεθούν κατά τήν συζήτησιν εις δύσκολον θέσιν και νά έξαναγκασθούν νά έξέλθουν του Υπουργικού Γραφείου. Διά της ένεργείας ταύτης του Δ. Συμβ. προσεβλήθη όλος ό Κλάδος και όχι μόνον τó Δ. Σ.

Δεύτερον θέμα ήθικης τάξεως τó όποιον έθιξεν ή όμιλήτρια ήτο τó της Δ. Ε. τών Χ.Χ. Κατηγορεί δέ τó Δ.Σ. ότι χρησιμοποιεί τά Χ.Χ. ως όργανον προς έπιβολήν τών άπόψεών του ένω ξδει ταύτα νά μένουν μακράν πάσης κομματικής τοποθετήσεως. Ειδικώς αναφερομένη εις τó άρθρον του κ. Νεύρου, τó αναφερόμενον εις τó "Αζωτον, δηλοί ότι τούτο παρουσιάζεται ως άποψις όλοκλήρου του κλάδου ένω τούτο δέν είναι άληθές, διότι πολλοί διακεκριμένοι συνάδελφοι διαφωνούν προς τās έκφρασεις έν τω ως άνω άρθρω άπόψεως του κ. Νεύρου όπως οί κ. κ. Άσκητόπουλος και Σακελλάριος.

Έν τέλει δέ κατακρίνει έντόνως τόν τρόπον άντικαταστάσεως της παλαιάς Δ. Ε. τών Χ.Χ. καθως και τόν τρόπον με τόν όποιον ή μειοψηφία της Δ.Ε. ήθελεν νά επιβάλλη τās άπόψεις της επί της πλειοψηφίας.

Γκουγιάνος. Ζητεί νά μάθη σχετικώς με τó θέμα τών βιοχημικών, τās ένεργείας και τόν τρόπον χειρισμού του θέματος από τó Δ.Σ. Έπειδή δέ πολλά

μέλη άσχολούνται με την βιοχημείαν εις την Έπαρχίαν παρακαλεί τὸ Δ.Σ. νὰ εἰδοποιῇ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ζητεῖ νὰ γράφονται περισσότερα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Σχετικῶς μὲ τὰς Σουλ. Συμβ. νομίζει ὅτι ἡ νέα βάσις τῶν 2.500 παρέχει τὴν δυνατότητα ἐπιτεύξεως καλλιτέρων ὄρων εἰς τὸ μελλον. Ἐάν γίνῃ μία σύγκρισις τοῦ προηγουμένου Συμβουλίου τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ νέου τοιοῦτου θὰ ἴδοιμε ὅτι τὸ νέον Δ.Σ. ἐργάζεται διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Κλάδου καὶ θὰ πρέπει ὅλοι νὰ δίνωμε τὴν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν μας εἰς τοῦτο, διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἐπιτυχίαν τῶν ζητημάτων μας.

Δις Περτέση. Ἡ ὁμιλήτρια ἐπικρίνει τὸ Δ.Σ. διότι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς μέχρι σήμερον θητείας του προσεπάθησε νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ περιοδικὸν δὲν εἶναι κάτι τὸ αὐτοτελές —ἐνῶ καὶ τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ὁ κανονισμὸς του εἶναι χωριστὰ ἀπὸ τοῦ Δ.Σ. —ἀλλὰ ἀπλῆ Κυβερνητικὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. Ἐν συνεχείᾳ ἐπικρίνει τὸ Δ.Σ. διότι ἐφαρμόζον τὸν κανονισμὸν παρεκάλεσε τὴν 245-56 ἰσάριθμα μέλη τῆς Ἐνώσεως ν' ἀντικαταστήσουν τὰ 4 παραιτηθέντα μέλη, ἀλλὰ οἱ παραιτηθέντες δὲν ἦσαν 4 ἀλλὰ 5, καὶ σκοπίμως ἀπεσιωπήθη ἡ παραίτησις τοῦ ἀναπληρωματικοῦ κ. Δημοστάκη. Θέλων οὕτω τὸ Δ.Σ. νὰ ἐμφανίσῃ τὴν παρὰ τῆσιν τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. ὡς ὀφειλομένην εἰς μικροδιαφορὰς ἐνῶ ἦτο ζήτημα ἀρχῆς. Προσπάθεια τοῦ Δ.Σ. ὑπῆρξεν ν' ἀγνοηθῇ ἡ πλειοψηφία τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ., τοῦτο ὅμως εἶναι καταστρατήγησις τοῦ Καταστατικοῦ διότι τοῦτο δὲν ἀναφέρει πουθενὰ ὅτι τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ ἐπεμβαίῃ καὶ διορθῶν τὰς ἀποφάσεις τῆς πλειοψηφίας τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδῃτε διὰ πόσον ἐπουσιῶδες ζήτημα τὸ Δ.Σ. προέβη εἰς τοιαύτας ἐνεργείας, θὰ σὰς ἀναγνώσω τὸ κείμενον τῆς ἀπαντήσεως, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ αἰτία τῆς διαμάχης καὶ τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Δ.Σ. ὅτι θὰ τὸ δημοσιεύσῃ μετὰ τὴν παραιτήσιν μας μετὰ τῶν Πρακτικῶν, ἐν τούτοις δὲν τὸ ἐδημοσίευσεν, δημοσιευθέντων μόνον τῶν Πρακτικῶν.

Ἀκολουθεῖ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. ἐπὶ τῶν λεχθέντων διὰ τὸ ἔργον τῆς κατὰ τὴν Γ.Σ. τῆς 43-56. Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Νεύρου περὶ τοῦ Ἀζώτου δηλοῖ ὅτι δὲν λαμβάνει θέσιν διότι εἶναι ἀναρμοδία.

Ἀναστ. Κώνστας. Τονίζει ὅτι λυπᾶται πραγματικὰ διότι χάσαμε τὴν συνεργασίαν τοῦ Κ. Κανδήλη καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ θέλει δὲ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι θὰ συνεχίσουν καλῶς.

Νομίζει ὅτι ἦτο ἄσκοπος ἡ ὑποβολὴ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Νεύρου σχετικὰ μὲ τὸ Ἀζώτον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράλειψιν τῆς δημοσιεύσεως τῆς λογοδοσίας εἰς τὰ Χημικὰ Χρονικά, ἔχω βεβαίως τὴν εὐθύνην, ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Κανδήλης δὲν τὸ ἐπρόσεξεν.

Τέλος παρακαλεῖ τοὺς κ. συναδέλφους ἐπειδὴ οἱ παραιτηθέντες ἐκ τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. ἔστειλαν ἐγκύκλιον καὶ ἐλάβαμεν γνῶσιν τοῦ ζητήματος, ὅπως παύση συνεχιζομένη ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Κ. Α. Μανωλκίδης. Ἀπαντῶν εἰς τὴν διδα Περτέτη, λέγει ὅτι δὲν παρητήθησαν 5 ἐκλεγέντα μέλη τῆς Δ.Ε. τῆς Χ.Χ. ἀλλὰ μόνον 3, δεδομένου ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ κ. Βαρνάβας παραμένει ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἴδιος ἐκλεγεί, παρητήθη πρό καιροῦ εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἀσκουμένην πολιτικὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς Δ.Ε. Διὰ τὸν ἴδιον δὲ λόγον παρητήθη καὶ ὁ πρῶτος ἀναπληρωματικὸς κ. Μπέζας.

Ἀναφερόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς ἰδικῆς του παραιτήσεως, λέγει ὅτι παρ' ὅλον εἶχεν ἀντιταχθῆ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ζαχαρία περὶ Einstein, τὸ ὁποῖον ἐδέχθη ὡς δημοσιεύσιμον ἡ σήμερον ἀποχωροῦσα πλειοψηφία τῆς Δ.Ε., ἐν τούτοις

παρέμεινε εἰς τὴν Δ.Ε. ἀποχωρήσας τελικῶς, λόγω τῆς μὴ δημοσιεύσεως, διαμαρτυρίας 56 συναδέλφων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου.

Δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα λέγει, νὰ ἐπικρίνουν τὸ Δ.Σ., οἱ σήμερον ἀποχωροῦντες, ὡς ἐπεμβαίνον εἰς τὰ ζητήματα τοῦ περιοδικοῦ, διότι αὐτοὶ ἠθέλησαν νὰ μεταβάλλουν τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ εἰς ὄργανον πολεμικῆς κατὰ τοῦ Δ.Σ. ἐνῶ συγχρόνως ἀπέκλειον τὴν συνεργασίαν ὧσων εἶχον διάφορον μὲ αὐτοὺς γνώμην.

Τέλος ἐκφράζει τὴν χαρὰν του, διὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν μελῶν τῆς παλαιᾶς Δ.Ε. καὶ τὴν ἐπιτυχή ἐκλογῆν τῶν νέων μελῶν αὐτῆς.

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ἔλαβε ὁ κ. Ἀνδρέας Παπαγεωργίου, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς :

Ἀνεβαίνω εἰς τὸ βῆμα διὰ νὰ κρούσω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ὁ ὁποῖος ἀπειλεῖ τὸν κλάδον μας καὶ νὰ δηλώσω ὅτι ὑπὸ αὐτὰς τὰς συνθήκας, ὅπως αἰ σημεριναί, ὑποσκάπτομεν τὰ θεμέλια τοῦ σωματείου μας.

Πιστεύω ὅτι ὁ κύριος ἐχθρὸς μας εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐνόητος· ἀλλὰ ἄς μὴ νομισθῇ ὅτι ἡ κατάκτησις αὐτῆς ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃ εἰς βάρος τῶν καταστατικῶν μας ἀρχῶν. Πάντως τὸ πρωταρχικὸν ζήτημα τῶν συνελεύσεών μας, δὲν εἶναι αἱ προσωπικαὶ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν συναδέλφων, ἀλλὰ ἡ μέσῳ τῆς ἐνόητος ἐπιτυχία τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν τῆς Ε. Ε. Χ.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ συμπάραστασις ὄλων μας πρὸς τὸ Δ.Σ. πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ ἀποδοτικῆ, ὅχι δὲ στεῖρα ἀντιπολιτευτικῆ, ὅπως τῆς δίδος Κουράκου, τῆς ὁποίας τὸ λεξιλόγιον, ἡ ὁμιλία καὶ τὸ περιεχόμενον δὲν ὑπῆρξαν καθόλου ἐπικοδομητικά.

Σκοπὸς μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ προώθησις τῶν ζητημάτων μέσῳ τοῦ Δ.Σ., τῶν Γεν. Συνελεύσεων κ.λ.π. καὶ ὅχι νὰ ἐρχόμεθα εἰς τὴν Συνέλευσιν μόνον ὡς ἐπικριταί.

Ἀπόδειξις ὅτι μερικοὶ συναδέλφοι μὲ τὴν σημερινὴν τῶν στάσιν δὲν ὑποβόηθον—κατὰ τὴν γνώμην μου—τὸ Δ.Σ., εἶναι καὶ τὸ γεγονός ὅτι ἐνῶ δὲν ἀνεφέρθησαν κἂν εἰς τὴν πρόσφατον μερικὴν οἰκονομικὴν ἐπιτυχίαν διὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς σουλ. συμβάσεως, ἡσχολήθησαν μόνον μὲ τὸ περιοδικόν. Καὶ ὅπως ἀποδεικνύεται βλέπουν τὸ Περιοδικὸν μας ὡς σκοπὸ καὶ ὅχι ὡς μέσον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν Χημικῶν. Ἡ διαμάχη γύρω ἀπὸ τὸ Περιοδικὸν πρέπει νὰ στοματήσῃ καὶ νὰ φροντίσωμε διὰ τὴν ἄρτιωτέραν ἐμφάνισιν αὐτοῦ.

Φρ. Παρασκευουλᾶκος. Λέγει ὅτι μία σημαντικὴ ἐπιτυχία τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Ἀναγεννητικῆς κινήσεως εἶναι ὅτι οἱ κ. συναδέλφοι ἀποκτοῦν συνδικαλιστικὴν συνείδησιν. Σημαίνει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ὅσον ἀφορᾷ τὴν διένεξιν μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων συναδέλφων καὶ καλεῖ ὄλους νὰ ἐνωθοῦν διὰ τὸ καλὸν τοῦ κλάδου. Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ζήτημα τῶν διπλοθεσιτῶν κατακρίνει τοὺς συναδέλφους ἐκείνους καὶ ζητεῖ νὰ κατατεθοῦν τὰ δνόματα αὐτῶν. Τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ κλάδου μας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἀντὶ τοῦ Ὑπ. Ἐργασίας. Διὰ τὴν Σ. Συμβ. λέγει ὅτι δὲν περιλαμβάνει τὸ ζήτημα τῆς κανονικῆς ἀδείας καὶ τὰς ἐκτὸς ἔδρας ἀποδοχὰς. Παρακαλεῖ δὲ τὸ Δ.Σ. ὅπως παρακαλέσῃ τοὺς κ. Καθηγητὰς καὶ παλαιούς συναδέλφους νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις. Τέλος ἐρωτᾷ διατί δὲν παρευρίσκειται ὁ κ. Παπαδημητρακόπουλος εἰς τὰ Συμβούλια καὶ Συνελεύσεις καὶ νομίζει ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλείψῃ τὸ α. α. τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τακτοποιηθῇ τελικῶς τὸ ζήτημα αὐτό.

κ. Ἀργυρίου. Τονίζει ὅτι ἦτο χαρούμενος πού ἐκίνησε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν σημερινὴν συνέλευσιν διότι διὰ πρώτην φορὰν μεταπολεμικῶς ἀνέτειλαν καλῆς ἡμέρας διὰ τοὺς Χημικούς. Διὰ τῆς νέας Σουλ.

Συμβ. κατορθώσαμεν να πλησιάσωμεν τὸν τιμάρθιμον 500 φορές. Ὑστερα καὶ οἱ παλαιότεροι Χημικοὶ δὲν ἐξηρέθησαν καὶ τόσον τῆς Συμβάσεως. Ἡ Σ. Σ. τοῦ 1938 διελάμβανεν μόνον 12 ἔτη (ἤτοι διαφορὰν μετὰ τὴν νέαν μόνον 2 ἐτῶν). Τονίζει ὅτι δὲν ὠφελεῖ καθόλου τὸν κλάδον ὁ διχασμὸς γύρω ἀπὸ τὰ Χημικά Χρονικά.

Τέλος τονίζει ὅτι εἶναι τὸ πρῶτον Δ. Συμβούλιον πού μεταπολεμικὰ ὑπογράφει σύμβασιν ἀνεκτὴν. Καὶ αὐτὴ ἀς γίνετο τὸ βᾶθρον πού θὰ ξεκινήσωμε ἐνωμένοι διὰ νέαν σύμβασιν.

Β. Βλάχος. Ἀναφέρεται εἰς τὸ πρόγραμμα πού εἶχε παρουσιάσει τὸ Δ. Σ. εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν του Γ. Σ. καὶ τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπικροτηθεῖ ἀπὸ ὀλοκλήρον τὸν κλάδον.

Διαπιστώνει ὅμως ἐκ τῶν μετέπειτα λογοδοσιῶν ὅτι αἱ ἐλπίδες διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προγραμματισθέντων, κατέστησαν ἐλάχισται, διότι οὐδὲν τῶν ζητημάτων ἐπελύθη ἐπιτυχῶς μέχρι σήμερον. Τρία κυριῶς θέματα ἀπασχόλησαν τὸ Δ. Σ., ἡ Συλ. Σύμβ., ἡ ἀνεργία καὶ τὸ Συνέδριον. Ἡ ὑπογραφή τῆς Συλ. Συμβ. μετὰ πάροδον ὀλοκλήρου ἔτους, πιστεύει ὅτι ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Κονιόρδου.

Διὰ τῆς Συλ. Συμβ. νομίζει ὅτι ὁ κλάδος χωρίζεται εἰς τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι εὐνοοῦνται οικονομικῶς, καὶ εἰς τοὺς παλαιούς οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον δὲν εὐνοοῦνται ἀλλὰ καὶ τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῆς 18ετίας ἀπώλεσαν.

Ἄπορεῖ διατὶ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἡ ἀπόφασις τῆς προηγούμενης Γ. Σ. διὰ τὴν ὑπογραφήν Συλ. Συμβ. μετὰ τὴν προπολεμικὴν τοιαύτην, ἐκφράζει δὲ τὴν γνώμην ὅτι ἡ μὴ ἀνανέωσις εἰς τὰ ἀναμενόμενα ὄρια, ὀφείλεται εἰς ἔλλειψιν ἀγωνιστικῆς διαθέσεως τοῦ κλάδου, καὶ ἀναφέρει τὸ παράδειγμα τῶν ἱατρῶν οἵτινες, ἀπήργησαν διὰ τὰ ζητήματά των.

Διὰ τὴν ἀνεργίαν λέγει ὅτι οὐδὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν λογοδοσίαν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ σθεναρῶς. Διὰ τὸ Συνέδριον λέγει ὅτι ἡ σχετικὴ προεργασία ἐγγυᾶται τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν.

Παπαευαγγέλου. Τονίζει ὅτι ἡ γνώμη του εἶναι ὅτι πρέπει οἱ παλαιότεροι νὰ ἀφήσουν τοὺς νεωτέρους νὰ δροῦν ἐλευθέρως. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι σχετικῶς μετὰ τὸ θέμα τῆς παραίτησεως τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. ἐνόμισε ἀρχικῶς ὅτι τὸ Δ. Σ. αὐθαίρετως προέβη εἰς τὴν ἰδίωσιν τῆς Δ.Ε., διεπίστωσε ὅμως ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰ δικαιώματά του. Ψέγει τὴν Δδα Κουράκου διότι ἀπασχόλησε τὴν Γεν. Συνέλευσιν μετὰ τὸ ὑποτιθέμενον ἐπισόδιον τοῦ Ὑπουργείου. Τονίζει ὅτι τὰ Χημ. Χρονικά εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Κλάδου καὶ πρέπει νὰ προσεχθοῦν πολὺ. Ἐν ὄψει τοῦ Συνεδρίου καὶ διὰ τὸ καλὸν τοῦ Κλάδου πρέπει νὰ συμπράξωμεν ὅλοι. Διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας λέγει ὅτι ἐνῶ ἔγινεν ἔλεγχος καὶ ἀνεκαλύφθησαν διπλοθεσίαι τὸ Δ.Σ. δὲν ἐδημοσιεύσε τὰ ὀνόματά των.

Εὐαγγελόπουλος. Τονίζει ὅτι δύο θέματα ἀπασχόλησαν τὴν Γ. Συνέλευσιν. Πρῶτον ἡ ἐπιτυχία τῆς Σ. Συμβ. καὶ δευτέρον ἡ διαφωνία τοῦ Δ. Συμβ. καὶ τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. Ἡ καλὴ πρόθεσις νομίζει ὅτι δὲν λείπει ἀπὸ κανέναν καὶ ἂν συζητήσωμε τὶς διαφορὰς πού ὑπάρχουν μετὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. θὰ εὐρωμεν τὴν λύσιν.

Τέλος νομίζει ὅτι οἱ Χημικοὶ πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦν ἐνεργῶς διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας μέσῳ τῆς Ἐνώσεως.

Μιχ. Παλαιογιάννης. Ἐξαιρεῖ μίαν ἀσυνέπειαν εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ Δ.Σ. ἡ ὁποία εἶναι εἰς βάρος τοῦ κλάδου. Τὸ ὅτι τοῦτο δὲν κατέβαλλε προσπάθειας νὰ ἐπιλύσῃ τὴν ὑφισταμένην ἀνεργίαν εἰς τὸν κλάδον ἢ μᾶλλον δὲν ἠθέλησε νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν λύσιν

τοῦ ζητήματος. Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον συνεπῆς εἶναι ἡ δράσις τοῦ Δ.Σ. πρὸς τὴν διακήρυξιν τὴν συνταχθεῖσαν καὶ ὑπογραφεῖσαν ὑπὸ τῶν συναδέλφων τοῦ Δ.Σ. πρὸ τῆς ἐκλογῆς των.

Χαρακτηρίζεται εἰς τὴν διακήρυξιν ταύτην, ὁ νόμος περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως εἰς τὴν βιομηχανίαν ὡς καταναγκαστικός. Καθ' ἡμᾶς ὄχι καταναγκαστικός δὲν εἶναι, ἀλλὰ συνετέλεσεν σημαντικῶς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας εἰς τὴν Χώραν μας. Θὰ ἦτο εὐτυχῆς ἡ πατρίς μας, ἂν εἰς αὐτὴν ὑφίστατο καὶ ἕτερος νόμος, ὅστις θὰ ὑπεχρέωνε τοὺς βιομηχάνους, νὰ καταστρέφουν τὰς παλαιὰς τῶν ἐγκαταστάσεις καὶ νὰ τὰς ἀντικαθιστοῦν μετὰ νέας, ὁπότε δὲν θὰ ὑφίστατο τοιαύτη διαφορὰ εἰς τὰς τιμὰς τῶν εισαγομένων ἐτοιμῶν προϊόντων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἥτις ἀναγκάζει εἰς τὸ κλείσιμον ἢ τὸν μαρασμόν, τὴν ὑπάρχουσαν βιομηχανίαν τῆς χώρας, ἡμᾶς δὲ ἀποστρεφῆ τῆς ἐργασίας.

Τὸ Δ.Σ. ἐπλάτυνε χρονικῶς ὑπερβολικὰ τὰς προσπάθειάς του, διὰ τὴν Συλλογικὴν Σύμβασιν, πρᾶγμα πού ἐζημίωσε τὸν Κλάδον. Ἐπίσης ἀναφέρει ὡς ὄχι ἐπιτυχῆς τὰς δημοσιεύσεις σχετικῶς μετὰ τὸ θέμα τοῦτο εἰς τὰ Χημικά Χρονικά καὶ ἀναγιγνώσκει περιεκτικῶς ἐκ τούτων.

Ζητεῖ τὴν ἔναρξιν διευρύνσεως τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως, διὰ νὰ περιλάβῃ ὅλους τοὺς ἐργαζομένους συναδέλφους, πρὸ τῆς λήξεως τῆς προσφάτως ὑπογραφείσης. Κατηγορεῖ τὸ Δ.Σ. ὅτι κακῶς, παρὰ τὸν ὑφιστάμενον Ὄργανισμὸν τοῦ Περιοδικοῦ, παρενέβη διὰ τὴν ὕλην, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰ Χημικά Χρονικά καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας του ταύτης προεκάλεσεν τὴν ἀπομάκρυνσιν σχεδὸν ὅλων τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἐξελέγησαν ὑπὸ τῶν Χημικῶν. Τοῦτο χαρακτηρίζει παράβασιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Γεν. Συνελεύσεων.

Τονίζει ὅτι τὰ Χημικά Χρονικά εἶναι ὄργανον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ ὄχι τοῦ Δ. Συμβουλίου ταύτης, διὰ τοῦτο δὲ ὄρισθη καὶ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν Χημικῶν ἐκλεγομένη ἐπιτροπὴ, διὰ τὴν διοίκησιν των.

Τὴν ἐνέργειαν δὲ τῶν ἐκ τῶν νεωτέρων συναδέλφων, οἵτινες προέβησαν εἰς ὀρισμένας ἐκδηλώσεις, ὑποκαταστήσαντες τὴν ὑπάρχουσαν Διοίκησιν τοῦ Περιοδικοῦ χαρακτηρίζει τοῦλάχιστον ἀρεπῆ. Ἐμμένει εἰς τὸν ὑφιστάμενον ὄργανισμὸν, ὁ ὁποῖος συνετάγη καὶ ἐνεκρίθη εἰς ἐποχὴν, ὅπου εἰς τὸν κλάδον ὑπῆρχε ἀπόλυτος συνεργασία, τονίζει δὲ ὅτι τὴν ἀλλαγὴν τούτου μόνον Γεν. Συνέλευσις τῶν Χημικῶν δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ.

Ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου λέγει ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῆς δράσεως τοῦ Δ.Σ. ἡ κατανόησις τῆς ἀνάγκης πραγματοποιήσεως τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου, τοῦ ὁποῖου αἱ ἐργασίαι τῆς προετοιμασίας, ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιτυχίαν του.

Κ. Λιάτης. Ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφεῖσαν καὶ δημοσιευθεῖσαν νέαν συλλογικὴν σύμβασιν, νομίζω ὅτι, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν πολιτικὴν καθηλώσεως τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐργαζομένων τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῶσι περισσότερα. Ἄλλωστε διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγω συμβάσεως ἐχρηιάσθη νὰ ἀσκηθῇ σθεναρὰ πολιτικὴ πίεσις τοῦ συναδέλφου Κονιόρδου. Τὸ πρῶτον βῆμα—δυσχερέστατον—ἔγινε. Δὲν δέχομαι ἐξ ἄλλου διαχωρισμὸν τῶν συναδέλφων εἰς δύο κατηγορίας ὡς εἶπεν ὁ συναδέλφος κ. Βλάχος, λόγῳ περιορισμοῦ τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας εἰς 10 μόνον ἔτη. Ὅποιος γνωρίζει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐξελιξέως τοῦ ζητήματος θὰ συμφωνήσῃ ὅτι ὁ περιορισμὸς αὐτὸς ἐγένετο τελικὸς ἀποδεκτὸς διὰ νὰ μὴ ναυαγήσῃ αἱ μετὰ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων διαπραγματεύσεις.

“Όσον αφορά τὸ ἀναφύεν ζήτημα εἰς τὴν Διοικουσαν Ἐπιτροπὴν τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, ἐσωτερικῆς φύσεως, ἃς μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ὄλων διὰ τὴν ἐπιθυμοῦμεν ὅλοι οἱ χημικοί, πάσης προελεύσεως, νὰ συστεγασθῶμεν ὡς ἐν αἰὼν σύνολον θὰ πρέπει νὰ παύσουν αἱ ἐσωτερικαὶ διαμάχαι ἐντὸς τῆς Ἐνώσεως μας διότι αὐταὶ ἀκριβῶς ἐξησθένησαν τὸ σῶμα καὶ χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπιχειρημα ἀπὸ πολλοὺς συναδέλφους μου, χημικοὺς μηχανικοὺς, διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑφισταμένου διαχωρισμοῦ. Νομίζω ὅτι μία ἐκ τῶν προϋποθέσεων τῆς συγκεντρώσεως ὄλων τῶν συναδέλφων ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ἀποτελεῖ καὶ ἡ ὁμόνοια ἐντὸς τῆς Ἐνώσεως μας.

Καλλιέρος. Τονίζει ὅτι ἡ Λογοδοσία τοῦ Δ.Σ. μερικῶς μᾶς ἔχει ἱκανοποιήσῃ. Διὰ τὴν Συλ. Συμβ. τονίζει ὅτι ἔγινε μία καλὴ ἀρχὴ καὶ πρέπει νὰ γίνῃ νέα προσπάθεια καλυτερεύσεώς της. Διὰ τὰ Χημ. Χρονικά τονίζει ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πρὶν τὰ τὰ ἀναλάβῃ ἡ Δ.Ε. ὅτι τὰ διεῖπε μιά νέα πνοή.

Εἶναι παράλειψις τοῦ Δ.Σ. πού δὲν μᾶς εἶπε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἀντικατεστάθη ἡ Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. Θὰ ἤθελε δὲ νὰ ἐκφράσῃ ἡ Γ. Συνέλευσις ἱκανοποίησιν πρὸς τὴν Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. ἥτις ἐπετέλεσε γιγαντιαῖον ἔργον καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ ἐπανέλθῃ.

Ὁ κ. Δημητρίου. Κατ' ἀρχὴν κακίζει τοὺς Συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἀποχωροῦν ἐκ τῆς Γ. Σ. πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς φρονῶν ὅτι τοιαύτη ἀποχώρησις εἶναι τελειῶς ἀδικαιολόγητος. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος εἰς τὰς Σ. Σ. λέγει ὅτι αὐταὶ εἶναι καρπὸς καὶ δημιουργημὰ τῆς ἐκάστοτε πραγματικότητος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβὴν ἥτις παρέχεται διὰ τῶν Σ. Συμβ. εἰς τοὺς μισθωτοὺς Χημικοὺς, λέγει ὅτι ἐνῶ θυσάζουν τὰ συμφέροντα τῶν παλαιότερων συναδέλφων οὐσιαστικῶς δὲν ὠφελοῦν οὔτε τοὺς νεωτέρους. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὰ κατὰ καὶ τὰ κακὰ τῆς νέας Συλ. Συμβ. θὰ ἔχουν ἀποκαλυφθῆ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου. Ἀναφερόμενος στὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας προτείνει τὴν ἀντιδημοτικὴν ἀλλὰ ρεαλιστικὴν ἄποψιν τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος εἰσακτέων εἰς τὰς Χημικὰς Σχολὰς. Ἐν συνεχείᾳ ζητεῖ ὅπως διαγραφῇ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Λογοδοσίας τοῦ Δ.Σ. δὴ λωσις ἀναφερομένη εἰς τὸ ὅτι, διὰ πρώτην φοράν ἢ Ἐνωσις καλεῖται νὰ παραστή εἰς ἐπισήμους τελετὰς καθόσον καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν πλειστακίς ἡ Ε.Ε.Χ. ἐκλήθη καὶ ἔλαβε μέρος εἰς ἐπισήμους τελετὰς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος εἰς τὴν διένεξιν τὴν δημιουργηθεῖσαν μετὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. φρονεῖ ὅτι τὸ Δ.Σ. ἠτύχησεν εἰς τὴν τακτικὴν τὴν ὁποῖαν ἐτήρησε ἔναντι τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. φρονῶν ἐν προκειμένῳ ὅτι ἡ στάσις αὐτοῦ εἶναι ψεκτέα ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ἔστω καὶ ἂν ἐμφανίζεται ὡς ἀντίρροπον ἀποφάσεων τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ., τὴν τροποποίησιν τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε ἡ Δ.Ε. νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ τῆς παρεμβολῆς τοῦ Χημικοῦ κόσμου.

Ἀπάντησις Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Χρ. Μαρκόπουλος).

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ὅπως ἐδήλωσα καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν, τὸ Δ.Σ. σὰς εὐχαριστεῖ ἀκόμη καὶ διὰ τὰς ἐπικρίσεις σας. Ἐπιτρέπατέ μου ὅμως νὰ ἐκφράσω τὴν πικρίαν μου, διότι σὲ μιά συνέλευσιν Ἐπιστημόνων ἀντὶ νὰ ἀκούσωμεν ἐπικρίσεις ἐπὶ τοῦ θετικοῦ ἔργου πού ἀποβαίνει πρὸς ὄφελος ὄλων, κατατριβόμεθα ἐπὶ ὥρας μὲ ἕνα θέμα, τὸ ὁποῖον τὸ ὀλιγώτερον, εἶναι ἀνάξιον νὰ μᾶς ἀπασχολῇ. Ἀλλ' ὅπως ὅποτε, ἐφ' ὅσον μέρος τῆς συνελεύσεως ἐπιμένει νὰ διεξαγάγῃ ἐμπαθῆ συ-

ζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ζητεῖ ἐξηγήσεις — ἔστω καὶ ἐν ἡμεῖς ἀπεφύγαμεν νὰ καταπονήσωμεν τὴν συνέλευσιν — εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν τὰς ἐξηγήσεις αὐτάς, διὰ νὰ διαλευκανθῇ τὸ ὄλον ζήτημα, πράγμα ὅπερ θὰ ἀποβῇ μᾶλλον εἰς βάρους τῶν ἀνακινησάντων τοῦτο.

Τὰς ἐξηγήσεις αὐτάς τὰς ὀφείλω ἐγὼ ἐπειδὴ εἶμαι εἰς ἐκ τῶν δύο ρυμουλκισάντων τὸ Δ.Σ., ὡς ἐλέχθη. (Ἄν εἶναι δυνατὸν νὰ ρυμουλκῆ ἕνας Νεῦρος ἢ ἕνας Μαρανής).

Καὶ κατ' ἀρχὴν πρὸς τὴν Δίδα Κουράκου ἔχω νὰ πῶ ὅτι συμφωνῶ μὲ τὰς σωστάς ὑποδείξεις, ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν Βιοχημικῶν. Τὴν διαβεβαίω ὅμως ὅτι, εὐρισκόμεθα ἐν στενῇ ἐπαφῇ μετὰ τοῦ κ. Παναγοπούλου καὶ ὅτι δι' εἰδικούς λόγους δὲν ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα μέχρι σήμερον καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μετ' αὐτοῦ.

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν Ὑγιεινῆς (Κατινίτσα), λυποῦμαι διότι δὲν δύναμαι νὰ δώσω πληροφορίας. Πρὸ ὀλίγου, Κύριοι, τὰ Μέλη τοῦ Δ.Σ. ἀλληλοερωτῶντο ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀπαντήσουν. Ἡ ὅλη ὑπόθεσις βεβαίως εἶναι ἀρκετὰ κωμικὴ, ὡς καὶ ἡ ἔμφασις ἢ ὁποία τῆς ἐδόθη, ἀλλ' ὅπως ὅποτε παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς πῇ ἡ Δις Κουράκου πότε καὶ εἰς ποίους συνέβη τὸ ἐπεισόδιον, διότι ἡμεῖς διαβεβαιούμεν ὅτι εἰς οὐδένα μέλος τοῦ Δ. Σ. συνέβη κάτι παρόμοιον.

Καὶ ἔρχομαι εἰς τὸ ἐπίμαχον θέμα τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε, Κύριοι, νὰ κάμω μίαν ἀνασκόπησιν τοῦ θέματος πρὸς κατατοπισμόν.

Εἰς τοῦτο σὰς διευκόλυνεν ἐν μέρει καὶ ὁ κ. Ι. Κανδήλης μετὰ τῶν ὑπολοίπων παραιτηθέντων μελῶν, ἀποστέλλων μίαν ἐγκύκλιον.

Προτοῦ ὅμως εἰσέλθω εἰς τὸ κυρίως θέμα, θὰ ἠθελα νὰ παρατηρήσω εἰς τὴν Δίδα Περτέση ὅτι, ἐκπλήττομαι διὰ τὴν ὑπογραφήν της εἰς τὴν ἐγκύκλιον τὴν ἀποσταλεῖσαν εἰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ε.Χ., ὑπὸ τῶν παραιτηθέντων μελῶν τῆς Δ.Ε. τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. Διότι ἡ Δις Περτέση μόνον εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν παρέστη, ἔκτοτε δὲ μέχρι καὶ τῆς παραιτήσεως τῶν μελῶν παρέμεινε κλινῆρης. Ἀπορῶ δὲ πῶς ὑπέγραψεν ἐγκύκλιον εἰς τὴν ὁποῖαν ἀναφέρονται γεγονότα, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῆσθαι ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὸ κυρίως θέμα :

Ἡ μετὰ τῆς Διοικ. Ἐπιτροπῆς συνεργασία μας ἔβανεν ἁρμονικῶς. Καὶ τοῦτο διότι, ἔμπνεομενο ἀπὸ πνεῦμα ἐνότητος, πολλὰς ὑποχωρήσεις δεχόμεθα συνεχῶς, περιεβάλλομεν δὲ μετὰ σεβασμοῦ καὶ τὸν κ. Κανδήλην ὡς γηραιότερον, ἡμεῖς οἱ ἐκ τοῦ Δ. Σ. ἀντιπρόσωποι εἰς τὴν Δ.Ε. Πράγματι τὸ θέμα τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῆς ἐπιστολῆς τῶν 56 συναδέλφων ἐπὶ τοῦ θέματος Αἰνιστάιν, ἐνῶ ἐδημοσιεύθησαν ἐκλεκτικῶς ἐπιστολαὶ προσώπων ἐπικροτούντων τὴν θέσιν τῆς Διοικουσῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι λυπηρόν. Χάριν ὅμως τῆς ἐνότητος ἐδέχθημεν παθητικῶς τὸ ὄλον ζήτημα. Δὲν ἦτο δυνατὸν ὅμως νὰ συμβῇ τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὸ νέον. Πράγματι, Κύριοι, μερικοὶ ὀμιληταὶ ὀμίλησαν ἐπικρίνοντες τὴν Δ.Ε. κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Γεν. Συνέλευσιν. Τὸ ἔπραξαν ὅμως καὶ ἄλλοι συνάδελφοι ἐναντίον τοῦ Δ.Σ. Τὸ ἴδιον ἐπράξαμεν καὶ ἡμεῖς ἐναντίον τοῦ προηγουμένου Δ. Σ., πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Οὔτε ὅμως ὁ κ. Γαλανὸς ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐπικρίσεις διὰ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν, οὔτε καὶ ἡμεῖς νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν κ. Παρασκευουλᾶκον ὅστις ἐπέκρινε δριμύτατα τὸ Δ. Σ. Θεωροῦμεν τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὡς μίαν ἀφετηρίαν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐνώσεως. Κατ' αὐτὴν, εἶναι ἐλεύθερος οἷοσδήποτε νὰ ὀμιλήσῃ, ἀκόμη δὲ καὶ κ. Κανδήλης φυσικὰ ἦτο ἐλεύθερος, νὰ πρακτικὰ δὲ, δημοσιεύοντα ἐν ἐκτάσει στὰ «Χημικὰ Χρονικά». Δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν οὔτε εἴθισται οὔτε πρέπον εἶναι νὰ συνεχίζωνται αἱ διαμάχαι διὰ τῶν στηλῶν τοῦ

περιοδικού. "Ας μὴν ξεχνῶμεν ὅτι, εἶναι τὸ μόνον ἐπίσημον ὄργανόν μας καὶ ἀνελήφθη προσπάθεια ὑφ' ἡμῶν νὰ διαδοθῆ τὸ δυνατόν εὐρύτερον. Πρέπει δι' αὐτοῦ νὰ ἐμφανισθῶμεν ἠνωμένοι διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ὅ,τι ζητοῦμεν. Πράγματι, ὡς γράφει ὁ κ. Κανδήλης ἤχηθ' ἡχθὸς πρὸς ἔγκρισιν τὴν 26 3 56 σχετικὸν δημοσίευμα. "Ὁμως τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν εἶχε λόγον νὰ δημοσιευθῆ διὰ τὰ ἀνωτέρω, περιεῖχε καὶ βαρεῖας φράσεις ἐναντίον συναδέλφων. Μετὰ συζήτησιν ἐνεκρίθη πρᾶγματι διὰ ψήφων 4 ἔναντι 2 (τῶν ἰδικῶν μας). Παρακαλέσαμεν ὅμως, τὸ ζήτημα νὰ ἐπανεξετασθῆ καὶ ἔγινε δεκτὴ ἡ παράκλησις μας.

Κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν 2-4 56 ἐγένετο καὶ πάλιν συζήτησις. Τὸ δημοσίευμα εἶχεν ὑποστῆ τὴν πρώτην τροποποίησιν ἀλλὰ ἦτο καὶ πάλιν ἀρκετὰ βαρὺ. "Ἡμεῖς κατεψηφίσαμεν καὶ πάλιν τοῦτο. Παρὰ δὲ τὴν ψηφοφορίαν ἦτις ἐγένετο, ὁ κ. Κανδήλης παρεκλήθη ἀπὸ τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν νὰ ἀναμῆν τὴν γνώμην τοῦ Δ.Σ. Τοῦτο ἀναφέρεται στὰ Πρακτικά. "Ἡ ὅλη ἀπάντησις μου δίδεται βᾶσει συγκεκριμένων στοιχείων. Τὶ ἔκαμεν ὅμως ὁ κ. Κανδήλης; "Ἐδῶσεν ἀμέσως πρὸς στοιχειοθέτησιν τὸ δημοσίευμα, χωρὶς νὰ ἀναμῆν καμίαν γνώμην ἀπὸ τὸ Συμβούλιον, προσπαθῶν νὰ θέσῃ τοῦτο πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. "Ἐν συνεχείᾳ τὸ Δ.Σ. ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὴν Δ.Ε., δι' ὃ ἐγνώριζε τὴν ἀντίθεσίν του διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐν λόγῳ δημοσιεύματος, καὶ παρεκάλει νὰ ματαιωθῆ αὕτη. Μετ' ἀρνητικὴν δὲ ἀπάντησιν, ἀπέστειλεν ἄλλο δι' οὗ ἐγνώριζε τὴν ἀπόφασίν του νὰ σταματήσῃ ὅπωςδήποτε τὴν δημοσίευσιν πρὸς ἀποφυγὴν διχασμοῦ τοῦ Κλάδου.

Καὶ ἐρχόμεθα τῶρα εἰς τὸ ἐρώτημα: Τὶ δουλειὰ εἶχε τὸ Δ.Σ. εἰς τὸ ἔργον τῆς Δ.Ε.; Βέβαια εἶναι ἓνα ἐρώτημα εὐλογοφανές. Διότι ὅπως πρᾶγματι ἀναφέρει ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ καταστατικοῦ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ἡ Δ.Ε. ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον Διοίκησιν. Μάλιστα Κύριοι. "Ὁμως ἡ πρώτη παράγραφος τῆς ὁποίας ὁ κ. Κανδήλης οὐδὲν κάμνει μνεῖαν, ἀναφέρει ὅτι, ἡ Ε.Ε.Χ. ἐκδίδει ἐπίσημον ὄργανον τὰ «Χημικά Χρονικά» ἀποσκοποῦν τὴν καλλιέργειαν, προαγωγὴν καὶ διάδοσιν τῆς Χημικῆς Ἐπιστήμης καὶ τὴν προάσπισιν τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ εἶναι πού πιστεύομεν ὅτι τὸ Δ.Σ. δὲν δύναται νὰ παρίδῃ τὰ συμβαίνοντα εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανόν του καὶ ἐπομένως ν' ἀφίσῃ ἀνεξέλεγκτους τοὺς ἐφαρμόζοντας διαλυτικὰς μεθόδους. Μὰ θὰ μοῦ πῆτε: εἶναι ἡ Γεν. Συνέλευσις. Μάλιστα, εἶναι δυνατόν ὅμως νὰ περιμένωμεν τὸ ἐξάμηνον διὰ νὰ κριθῆ ἡ Δ.Ε. ἐκ τῶν ὑστέρων; Τὶ τὸ ὄφελος μετὰ τὸ κακόν; Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς φέρω ἓνα παράδειγμα: Τὸ Συμβούλιον μὲ ὀλόκληρον τὸν κλάδον πασχίζει διὰ τὴν ὑπογραφήν μιᾶς συμβάσεως σὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὑψηλότερα ἐπίπεδα. "Ἄν ὑποθέσωμεν ὅτι, τὸ ἐπίσημόν του ὄργανον ὑπὸ ἀνεξάρτητον διοίκησιν ἔγραφεν ὅτι εἶναι ἀρκετὰ τὰ ὅσα μᾶς δίδουν θὰ ἐκάμναμεν κακόν εἰς τὸν Κλάδον ἢ ὄχι; Καὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι θὰ ἔπρεπε τὸ Δ.Σ. νὰ περιμένῃ τὴν Γεν. Συνέλευσιν νὰ κρίνῃ ἀφοῦ θὰ εἶχεν ἤδη γίνῃ τὸ κακόν; "Ὁχι. Κατὰ τὴν γνώμην μας θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον διαχειρίζεται τὰς τύχας ὄλου τοῦ κλάδου. Τὸ ἴδιον ἐνομίσαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμωμεν καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν. Τὸ Δ.Σ. παρεῖδε τὴν πρώτην φοράν τὸ γεγονός ὅτι πολιτικὰ καὶ φυλετικὰ ζητήματα ἀνემίχθησαν εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανό του καὶ δὲν ἐπενέβῃ ὅταν μιὰ ἐπιστολὴ 56 συναδέλφων ἐπετάχθη εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων ἐνῶ ἐδημοσιεύετο ἕτερα μόνου ἐνὸς προσώπου, μόνον διότι αὕτη ἐκολοκευε τὴν Δ.Ε. καὶ τὸ ἔργον τῆς. Δὲν ἦτο δυνατόν ὅμως νὰ παρίδῃ καὶ τῶρα ὅτι νέον πλήγμα κατεφέρετο εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ Κλάδου. "Ἐπενέβῃ γνωρίζον ὅτι θὰ κριθῆ. Σεῖς μορεῖτε νὰ πῆτε ἔάν ἔπραξε καλὰ ἢ ὄχι..

Τὸ μόνον μέσον, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς χεῖρας του

τὸ Δ.Σ., ἦτο ἡ χρηματοδότησις τοῦ περιοδικοῦ. Ἐσταμάτησε λοιπὸν τὴν χρηματοδότησιν, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Εἶχεν ἀπόλυτον δικαίωμα, δεδομένου ὅτι τὸ περιοδικὸν παίρνει πολλὴν περισσότερα ἀπ' ὅσα ὀρίζει τὸ καταστατικόν. "Ἡδὴ δὲ εἶχε λάβει τὸ νόμιμον 1/3 τῶν εἰσπράξεων, ὅπως ὀρίζει τὸ καταστατικόν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐγένετο ὅταν ἐπείσθημεν πλέον ὅτι ὁ κ. Κανδήλης μᾶς ἐμπαίζει. Διότι ἐνήργησε μόνος του, χωρὶς κᾶν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς συνεργάτας του καὶ δι' αὐτὸ ἐπετιμήθη ὑπὸ τῶν κ.κ. Τούλ καὶ Βαρνάβα.

"Ὅταν ἀκριβῶς μᾶς εἶπεν ὅτι ἐσταμάτησε τὴν ἐκτύπωσιν, ἔδιδε ἐντολὴν αὕτη νὰ συνεχισθῆ. Οἱ κ.κ. Κοντορράβδης καὶ Τσέτης ἐνήργησαν κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀφοῦ εἰδοποίησαν προηγουμένως τὸν κ. Κανδήλην, ὅστις ἔμεινε σύμφωνος νὰ ἀποσυρθῆ τὸ δημοσίευμα ἔάν δὲν εἶχε στοιχειοθετηθῆ. "Ἐτσι ἐδημιουργήθη ἡ περιφροσύνη ἐπέμβασιν. "Ὅπως δὲ θέμα καὶ πάλιν, προσεπαθήσαμεν νὰ καλύψωμε τὸ θέμα ἀπὸ τὸν Κλάδον διὰ νὰ προασπίσωμεν τὴν ἐνότητά του. Προσεπαθήσαμεν διὰ κάποιον συμβιβασμόν. "Ἐδέχθημεν πρότασιν τοῦ κ. Κουμούλου ὅπως γίνῃ κοινὴ συνεδρίασις Δ.Ε. καὶ Δ.Σ., πρᾶγμα ἄλλωστε πού εἶχομεν δεχθῆ ἄλλοτε, ὅταν ὁ κ. Κανδήλης τὸ ἀπέρριψε. Αὕτη τὴν φοράν τὸ ἐδέχθη καὶ ὁ ἴδιος.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτὴν ὁ κ. Κανδήλης ὤμιλησεν ἀπὸ χειρογράφου, μὲ ἀδιαλλάκτους τάσεις. Τὸ Δ.Σ. ὅμως ἔδειξε διαλλακτικότητα. Καὶ τοῦτο διότι τὸ χειρόγραφον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ κ. Κανδήλης, ἦτο τελείως ἄλλοτερον. Εἶχε μετατραπῆ ἐπὶ τὸ ἠπιώτερον. Ἐδέχθη λοιπὸν τὸ Δ.Σ. πρὸς συμβιβασμόν νὰ δημοσιευθῆ μετὰ τὰ πρακτικά. Ἀλλὰ ὁ κ. Κανδήλης αὐτὸ δὲν τὸ ἤθελε. Μόλις ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἐπρόφερε τὴν φράσιν: «Τὸ δημοσίευμα αὐτὸ εἶναι διάφορον τοῦ πρώτου πού εἶχα διαβάσει», ὁ κ. Κανδήλης λαβῶν ἀφορμὴν ἀφήρπασε τὸ χειρόγραφον καὶ περιφρονῶν τὸ Δ.Σ. καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Δ.Ε., ἀπεχώρησεν ἐν θυμῷ.

Καὶ ἐρωτῶ, Κοι Συνάδελφοι: Διατί παρητήθη ὁ κ. Κανδήλης ἀφοῦ τὸ θέμα διευθετήθη; Αὐτὸ καὶ μόνον ἀποδεικνύει, καὶ τὸ τονίζω αὐτό, διότι εἶναι καιρὸς πλέον οἱ Χημικοὶ νὰ μάθωμεν ποῖοι εἶναι οἱ διασπασταὶ τοῦ Κλάδου, ὅτι σκοπὸς τοῦ κ. Κανδήλη ἦτο νὰ ἐπιβάλλῃ δικτατορικῶς τὰς ἀπόψεις του. Ἀλλὰ καὶ ὅταν τὸ Δ.Σ. ὑπεχώρησε, καὶ πάλιν βρῆκε τὴν ἀφορμὴν νὰ διχάσῃ τὸ Κλάδον.

"Ὁ κ. Παλαιογιάννης διακόπτει: «Δικτάτορες εἶστε σεῖς, δεσπάζατε τὴν ἐνότητα τοῦ Κλάδου».

Μαρκόπουλος. Διεφυλάξαμε τὴν ἐνότητα ὅσο μπορούσαμε. Καὶ μάλιστα τὸν καιρὸ πού τόσα ζωτικὰ προβλήματα περιμένουν τὴν λύσιν τους, θεωρήσαμεν ἄσκοπον νὰ ἀπασχολήσωμε τὴν συνέλευσιν μὲ τόσο μικρὰ θέματα. "Ἄν ὅμως ἐνότητα θεωρεῖται τὴν ὑπὸ δικτατορίαν ἐνότητα, σᾶς ὑπενθυμίζω, ἂν σεῖς τὸ ξεχάσατε, κ. Παλαιογιάννη, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐγεννήθησαν ἐπαναστάται.

"Ἐν συνεχείᾳ οἱ κ.κ. Τούλ, καὶ Κουμούλος ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των. Κατὰ τὴν κοινὴν ὅμως συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Κανδήλη, ἐδήλωσαν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ παραμείνουν ὄχι ἐξ ἀπολύτου συμφωνίας μὲ τὸν κ. Κανδήλην, ἀλλὰ διότι μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τούτου, δὲν θεωροῦν πλέον οὐδένα ἱκανὸν ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Διευθυντοῦ Συντάξεως.

Κύριοι, λυποῦμαι διότι σᾶς ἀπασχόλησα τόσον μὲ τὸ θέμα αὐτό. "Ὅπως δὲ θέματα ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τίποτε μὲ κανένα. Δίδουμε τὸ χέρι εἰς ὄλους. Διότι σκοπὸν ἔχομεν νὰ ἀγωνισθοῦμε, πάντα διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ κλάδου. Διότι πιστεύομεν ὅτι μόνον δι' αὐτῆς θὰ φθάσωμε στὸν προορισμόν μας.

"Ὁ Κ. Νεῦρος: Τονίζει κατ' ἀρχὴν ὅτι πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν χημικὴν ἀλλὰ καὶ συνδικαλιστικὴν συνείδησιν.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον ἐθίξεν ἡ ὀμιλήτρια Δις Κουράκου, ὅτι ἐγένετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, βεβαιώνει ὅτι τοιοῦτον ἐπεισόδιον δὲν τοῦ ἀνεφέρθη ὅτι ἔλαβεν χώραν, διὰ πρώτην φοράν δὲ τὸ ἦκουσε σήμερον παρὰ τῆς ὀμιλήτριας Διδος Κουράκου.

Περαιτέρω δηλοῖ ὅτι ἐλυπήθη διὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Κανδήλη, ἐκ παραλλήλου ὅμως ἀναγνωρίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ κοπῆ μὲ τὸ μαχαίρι ἀπὸ τῆς ρίζας τῆς αὐτῆς ἡ διάβρωσις, ἡ ὁποία εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαβιβρώσκη τὸ περιοδικό, κρινόμενη δὲ ἡ παραίτησις αὕτη ἐκ τῶν ὑστέρων, ἔδειξε ὅτι ὑπάρχουν πολλές καὶ ἰσχυρές δυνάμεις στὸν κόσμον τῶν χημικῶν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῶν Χημ. Χρονικῶν καὶ τὸ ἐγγὺς μέλλον θὰ δείξῃ ὅτι ἡ νέα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημ. Χρονικῶν εἶναι ἀνταξία τοῦ ἀνατεθέντος εἰς αὐτὴν ἔργου. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τοῦ περιοδικοῦ, δηλοῖ, ὅτι ταῦτα ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 14.000 δραχμῶν, ἔναντι τοῦ ποσοῦ τούτου εἰσπραχθήσαν ἐκ διαφημίσεων 11.000 δραχμαί, ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι τὸ περιοδικὸν πρέπει νὰ τάξη σὰν σκοπὸ τοῦ τὸ νὰ γίνῃ βῆμα τῶν χημικῶν διὰ τὰ ζωντανά μας προβλήματα.

Σχετικῶς μὲ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις, εἶπεν τὰ ἑξῆς: Ἀρχίσωμεν τὸν ἀγῶνα μας εἰς μίαν περίοδον Βιομηχανικῆς κρίσεως, αἱ ἀπαντήσεις τῶν βιομηχανῶν ὡς πρὸς τὸ αἰτήμα μας πρὸς αὔξησιν τῶν μισθῶν ἦσαν αἱ ἑξῆς «πῶς νὰ σᾶς δώσωμε 2.500 μισθὸ ἀφοῦ βρισκομε μὲ 1.500, γιατί νὰ μὴν ἀφίσουμε τὸ μισθολογικὸ ζήτημα νὰ τὸ ρυθμίση αὐτομάτως ὁ νόμος τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζήτησεως;». Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ κράτους ἀντιμετωπίσαμε τὸ ζήτημα ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ χορήγησις 100% αὔξησεως ἤτοι ἀπὸ 1.300 εἰς 2.500 δραχμάς, ὁ δὲ κύριος Χέλμης μᾶς ἐδήλωνε: πῶς θὰ ὑπογράψω σύμβασιν γιὰ ποσὸν 2.500 δραχμῶν ἀφοῦ οἱ μισθοὶ τῶν δικηγόρων εἶναι 2.000 δραχμές. Πῶς ὅμως θὰ γίνῃ αὐτὸ ἀφοῦ ἡ Ἀνατολή καὶ ἡ Δύσις μετροῦν τὶς δυνάμεις τους ὄχι μὲ κανόνια ἀλλὰ μὲ τοὺς ἐπιστήμονας καὶ τεχνικοὺς ποὺ διαθέτουν.

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. λαμβάνω μέρος εἰς διαφόρους ἐπιτροπὰς ἤτοι ἐπιτροπὴν Ἀζώτου, εἰς διάφορα Προγράμματα (Κρατικὰ ζητήματα—ἐπενδύσεις κλπ.).

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Ἀζώτου διεφώνησα μὲ ὄλους τοὺς συναδέλφους κ.κ. καθηγητὰς διότι πιστεύω ὅτι θὰ περιπλέξουν τὸν τόπο σὲ μιὰ περιπέτεια. Ἡμῶν ὁ μόνος διαφωνῶν καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτε ἔμαθε τὴν διαφωνίαν προήδρευσε σὲ δύο συνεδριάσεις 2½ καὶ 3½ ὥρων ἐκάστης. Τὸ ὑπόμνημα ποὺ κατέθεσα στὴν ἐπιτροπὴ Ἀζώτου ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ τὸ δημοσιεύσω εἰς τὰ Χημ. Χρονικά διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὁ Χημικὸς κόσμος τὰ συμβαίνοντα. Αὐτὸ ἔφερε τὴν ἀντίδρασιν τῶν κ. Καθηγητῶν αἰτίες ὅμως δὲν ἀπήντησαν ἀπὸ τὰ Χημ. Χρονικά, ὡς θὰ ἔδει, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Οἶκον Ταχυδρόμον. Ἐκ τοῦ βήματος αὐτοῦ θέλω νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἐκάναμεν πᾶν τὸ δυνατόν, τὸ αὐτὸ δὲ θὰ συνεχίσωμεν νὰ πράττωμεν καὶ εἰς τὸν μέλλον.

Μεγάλην ἐντύπωσιν μοῦ ἐπροξένησεν ἡ συμπάραστασις ποὺ εὔρηκα εἰς τοὺς νέους οἱ ὁποῖοι ἔτρεξαν παντοῦ ὅπου ἐχρειάζετο (Ὑπουργεῖα κ.λπ.) διὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας καὶ θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ τοὺς εὐχαριστήσω διὰ τὴν συμπάραστασίν τους αὐτὴν.

Ι. Κανδήλης.— Λυποῦμαι διότι αἱ συζητήσεις περὶ τὸ ἄτομόν μου καὶ τὸ ζήτημα τῆς παραίτησεως τῆς ὑπ' ἐμέ Δ.Ε. τῶν Χ.Χ., ἀποσχόλησαν ἐπὶ τόσον πολὺν χρόνον τὴν σημερινὴν Γ.Σ. Δὲν εἶχον αὐτὴν τὴν πρόθεσιν, ἀκριβῶς δὲ ἡ γνωστὴ ἐγκύκλιος τῆς πραιτηθείας Δ.Ε., ἀπετάλη πρὸς ὄλους τοὺς συναδέλφους διὰ νὰ τοὺς κατατοπίσῃ ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ οὕτω ἀποφευχθῇ ἡ σπατάλη τοῦ πολυτίμου χρόνου τῆς Γ.Σ. Ὅπως δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀπασχολήσω

ἐπὶ πολὺ. Ἀπαλλάσσομαι ἄλλωστε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν, διότι διὰ τὴν νομικὴν πλευρὰν τοῦ ζητήματος ὠμίλησαν ἤδη πολλοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ.κ. Δημητρίου καὶ Παλαιογιάννης ἀπέδειξαν κατὰ σαφέστατον τρόπον τὴν κατάφωρον ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. καταπάτησιν τῶν ὀργανισμῶν μας. Τὸ σημεῖον τοῦτο παρεδέχθησαν μάλιστα καὶ οἱ ἴδιοι οἱ κύριοι τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως. Τὸ ὅλον πάλιν ἱστορικὸν τοῦ θέματος ἀνέπτυξε καλύτερον ἔμοῦ, κατὰ πιστότατον τρόπον, ὁ κ. Μαρκόπουλος—καὶ τὸν εὐχαριστῶ δι' αὐτό—, ὥστε νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν διὰ τῶν λεγομένων του ὄλοι αἱ αὐθαιρέσιαι. Ἀσχέτως ἐὰν προσεπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρανομίαν ἐκ λόγων ὑψηλωτέρας πολιτικῆς τοῦ Δ.Σ. Θὰ περιορισθῶ ἐπομένως μόνον εἰς ὀρισμένα σημεῖα ἀνακύψαντα ἐκ τῶν ὀμιλιῶν τῶν διαφόρων ὀμιλητῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται ὅπως διευκρινισθοῦν.

Ἡμεῖς δὲν παρεπονέθημεν διὰ τὴν μὴ δημοσίευσιν τῶν παραίτησεών μας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀποσιώπησιν τοῦ ζητήματος, τοῦ λίαν κεφαλαιώδους, τὸ ὁποῖον τὰς προεκάλεσε. Ἐπομένως ὁ κ. Μανωλκίδης ἀδίκως συγχίζεται. Ἐὰν δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ τότε ἰδική του παραίτησις, ἦτο διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῆς περιεχόμενον. Ἀνεγράφησαν ὅμως σαφῶς καὶ λεπτομερῶς οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι τὴν προεκάλεσαν. Καὶ δὲν ἐδημοσιεύθη, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας τῆς Δ.Ε. πρὸς τὴν ὁποῖαν εὔρεθη ὁ ὅτις ἀντιμέτωπος. Εἰς τὴν προκειμένην ὅμως περίπτωσιν, ἡμεῖς ὄλοι τὰ αἰρετὰ μέλη πλὴν ἑνός, ἐξηναγκάσθημεν εἰς παραίτησιν ὑπὸ τῆς μειοψηφίας. Νομίζω ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ.

Ὁ κ. Μανωλκίδης εἶπεν ἐπίσης «ὅτι τὰ ἐβάλαμεν μὲ τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως». Πρόκειται περὶ καταφῶρου κακοπιστίας. Παραπέμπομεν ὄλους τοὺς καλῆς πίστεως συναδέλφους εἰς τὰ 10 παρ' ἡμῶν ἐκδοθέντα τεύχη καὶ τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνώσουν ἐκ νέου καὶ νὰ μᾶς ὑποδείξουν ἔστω καὶ ἓν μόνον σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεφανίσθημεν εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ Δ.Σ. καὶ τὴν πολιτείαν του. Ἀντιθέτως τὸ ὑπεστηρίξαμεν μὲ ὄγκον ποικίλης ἀρθρογραφίας καὶ παρὰ τὴν ἀνύπαρκτον δρᾶσιν του, κατὰ τρόπον, θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ, παραπλανητικῶν, τὸ διεφώνησεν. Διότι τοῦτο ἐπέβαλον τότε τὰ γενικότερα συμφέροντα τοῦ κλάδου. Ἐνῶ τὸ Δ.Σ. οὐδὲν εἰς τὴν πραγματικότητά ἐπέτελεσεν, ἀφοῦ καὶ τὴν ἀμφίβोलον νίκην τῆς συλλογικῆς Συμβάσεως, ὡς ὠμολόγησεν, ἐπέτυχεν χάρις εἰς δανειοὺς δυνάμεις συναδέλφων ξένων πρὸς αὐτό.

Ἡ ἐπίμαχος ἀπάντησις πρὸς τοὺς ἐπικριτὰς μας τῆς Γ.Σ. τῆς 4-3-56 δὲν ἦτο πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Δ.Ε. τῶν Χ.Χ. ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς τῶν συνεργατῶν τοῦ περιοδικοῦ, τοὺς ὁποῖους κατόπιν πολλῶν κόπων συνεκεντρώσαμεν ἐκ νέου περὶ αὐτὸ καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον προηλακισθῇ καὶ ἠρνοῦντο τὴν ἐφ' ἑξῆς συνεργασίαν. Ἡ περίπτωσις τῆς μὴ δημοσιεύσεως τοῦ περιφύμου μανιφέστου τῶν 56 εἶναι διάφορος. Αὐτὸ ἦτο φύσεως καθαρῶς πολιτικὸ ἐλέγχου καὶ ὄχι ὡς ἐν προκειμένῳ ἐπιστημονικὸ καὶ ἐπομένως ἀντικείμενον Γ.Σ. καὶ ὄχι τῶν σιτηλῶν τοῦ Περιοδικοῦ. Ἄλλωστε τὸ μανιφέστον δὲν ἐδημοσιεύθη, κατόπιν συμφώνου ἀποφάσεως μεγάλης πλειοψηφίας τῆς Δ.Ε., ἐνῶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ δημοσίευσμά μας, τελικῶς ἀπεσπάσθη παρὰ τὰς δύο κατὰ πλειοψηφίαν ἀποφάσεις τῆς Δ.Ε. καὶ κατόπιν τῆς αὐθαιρέτου παρεμβάσεως ἀνευθύνων. Ὁ κ. Μαρκόπουλος ἀπεισιώπησεν ὅτι ἐγὼ προσωπικῶς δὲν εἶχον ἀρχικῶς πρόθεσιν νὰ δώσω ἔκτασιν εἰς τὸ ζήτημα καὶ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην, μετὰ τὴν Γ.Σ. τῆς 4-3-56, συνεδρίαν τῆς Δ.Ε. οἱ ἄλλοι ἐξεδήλωσαν τὴν σφοδρὰν ἀγανάκτησίν των. Οἱ κ.κ. Κούμουλους, Τοῦλ καὶ Βαρνάβας ὡς καὶ ἡ Δ'νις Περτέση, οἱ ὁποῖοι μὲ προέτρεψαν ἐπιμόνως νὰ συντάξω τὴν δέουσαν ἀπάντησιν. Τὸ ἐσκέφθη ἐπὶ πολὺ καὶ μόνον μετὰ τὴν συνεχῶς αὐξανόμενην πίεσιν τῶν συνεργατῶν μας, μετὰ 23 ἡμέρας ἤτοι τὴν 26-3-56, ἐπαρουσίασα τὸ δημοσίευσμα

Ἀνακοίνωσις τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Βιομηχανίας διὰ τὸν Φαρμακευτικὸν Κώδικα, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω ἔγγραφον εἰς τὴν κ. Ὑπουργὸν Προνοίας.

Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας
Διεύθυνσις Βιομηχανίας
Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15—10—56

Πρὸς τὸ

Ὑπουργεῖον Κοινων. Προνοίας
Γραφεῖον κ. Ὑπουργοῦ

Ἀριθ. Πρωτ. ΕΠ. 1874

Ἐνταῦθα

Ὑποβληθέντος ἡμῖν ὑπομνήματος τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν μετὰ τοῦ συνημμένου αὐτῷ πίνακος τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ἐκπονηθέντος σχεδίου τοῦ Φαρμακευτικοῦ Κώδικος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν σχέδιον τροπολογιῶν τοῦ ὡς ἄνω Φαρμακευτικοῦ Κώδικος, τὰς ὁποίας ὡς ἀρμόδιοι ἐπὶ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος Χημικοῦ καὶ Χημικοῦ—Μηχανικοῦ ἐν ταῖς Βιομηχανίαις, ἐγκρίνομεν.

Πρὸς τούτοις ἔχομεν τὴν τιμὴν ὅπως γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ ἀποκλειστικὴ χρησιμοποίησις Φαρμακοποιῶν ἐν ταῖς Χημικαῖς Βιομηχανίαις ὡς προβλέπει τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐκπονηθὲν σχέδιον Φ.Κ. οὐ μόνον ἀποστερεῖ ἐκ τῆς τάξεως τῶν Χημικῶν καὶ Χημικῶν—Μηχανικῶν νόμῳ κεκτημένα δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀπεμπολήσῃ ἐκ τῆς Φαρμακευτικῆς Βιομηχανίας ἐπιστήμονας ἀρίστης καταρτίσεως καὶ εἰδικωτέρας βιομηχανικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ βιομηχανοποίησις τῶν φαρμάκων, συνισταμένη, ἐν Ἑλλάδι τοῦλάχιστον εἰς τὴν ἐν μεγάλῳ παραγωγῇ ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, συνταγῶν δύναται, καθ' ἡμᾶς ἀκινδύνως διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, νὰ ἐπιτελεσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν Χημικῶν καὶ Χημικῶν—Μηχανικῶν πολλῶ μᾶλλον, καθ' ὅσον τὰ μὲν τυχόν παρεμβαίνοντα θέματα χημικῶν συνθέσεων ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει ὅτι εἶναι θέματα ἐπιστημονικῆς ἀρμοδιότητος Χημικοῦ ἢ Χημικοῦ—Μηχανικοῦ, τὰ δὲ παρεμβαίνοντα μηχανολογικὰ καὶ παντοειδῆ βιομηχανικὰ προβλήματα εἶναι θέματα ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος Χημικοῦ ἢ Χημικοῦ—Μηχανικοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα χημικῆς ἀναλύσεως (ἐλεγχος καθαρότητος πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων) ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἐπιστημονικὸν προβάδισμα ἀνήκει εἰς τοὺς Χημικοὺς καὶ Χημικοὺς—Μηχανικοὺς ἔναντι τῶν Φαρμακοποιῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ὑφισταμένης σήμερον πολλαπλῆς ἐπαγγελματικῆς κατοχυρώσεως τοῦ φαρμακευτικοῦ ἐπαγγέλματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδεμία ἐπαγγελματικὴ κατοχύρωσις τῶν Χημικῶν

καὶ Χημικῶν—Μηχανικῶν ὑφίσταται, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως υἱοθετήσητε καὶ ὑμεῖς τὰς ὡς ἄνω τροπολογίας, γνωρίζοντες καὶ ἡμῖν σχετικῶς.

Ὁ
Ὑπουργὸς
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Διὰ τὴν πρόσληψιν Χημικῶν εἰς τὸ Γ.Χ.Κ.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 274 Α' Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 15ης Νοεμβρίου 1956, ἐδημοσιεύθη Νομοθετικὸν Διάταγμα «Περὶ λήψεως μέτρων ἀφορώντων τὸ Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους».

Διὰ τοῦ ἐν λόγω Νόμου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, προβλέπεται ἀύξησις τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν δοκίμων Χημικῶν κατὰ εἴκοσι πέντε (25).

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν θὰ προκηρυχθῇ ὁ σχετικὸς διαγωνισμὸς, βάσει δὲ τοῦ Νόμου τούτου, ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προκηρύξεως θὰ διενεργηθοῦν αἱ ἐξετάσεις.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Σύνδεσμος Χημικῶν

Χανίων — Ρεθύμνης

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸν Σύνδεσμον Χημικῶν Χανίων—Ρεθύμνης συνεκροτήθη τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς κάτωθι :

Πρόεδρος : Νικόλαος Βαμβακᾶς
Γραμματεὺς : Χαράλαμπος Λυγκούνης
Ταμίαι : Μᾶρκος Κουμῆς
Σύμβουλοι : Δημ. Γαγάνης καὶ Ἰωάν. Γαλανάκης

ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ὁδὸς Σωκράτους 83 Ἀθήναι — Τηλ. 55.813

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. ἠσφαλισμένους καὶ ἐργοδότας ἀπασχολοῦντας χημικοὺς

Εἰδοποιῶνται οἱ κ.κ. ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Ταμείῳ Ἐπικουρ. Ἀσφαλ. Χημικῶν καὶ οἱ ἐργοδοταὶ οἱ ἀπασχολοῦντες χημικοὺς, ὅπως σπεύσωσι καὶ ἐξοφλήσωσι τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὀφειλάς των μέχρι τοῦ τέλους τοῦ λήγοντος ἔτους 1956 καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς ἔτους ἐπιβάλλονται σημαντικαὶ ἐπιβαρύνσεις, διὰ τὰς μὴ καταβληθείσας ἐμπροθέσμως εἰσφοράς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Νοεμβρίου 1956
(ἐκ τοῦ Ταμείου)

Σκέψεις καὶ γνώμαι

Οἱ Χημικοὶ τῆς Ἀλευροβιομηχανίας.

Ἐν ἐκ τῶν θεμάτων τοῦ Κλάδου ποῦ ἐνδιαφέρει σημαντικὴν μερίδα συναδέλφων, τοὺς Χημικοὺς τῆς Ἀλευροβιομηχανίας, εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς μελέτης καὶ προπαρασκευῆς. Καὶ ὡς εἶναι γνωστόν, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Σ. Χ. Β. καὶ μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ συναδελφικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ καλῶν συναδέλφων, ἐδημοσιεύθη ὁ

Νόμος 3195, διά του οποίου ρυθμίζεται κατά ένα τρόπον, ή θέσις των χημικών της 'Αλευροβιομηχανίας. Διά του Νόμου αυτού, ό όποιος επρόκειτο να συμπληρώση τον Νόμον 395 του έτους 1935, κατηγορήθη διάταξις δι' ής ή απόλυσις χημικού, προτεινομένη υπό του άλευροβιομηχανού, έτέλει υπό την έγκρισιν του 'Υπουργού 'Εμπορίου.

Προφανώς ή απόλυσις της διατάξεως ταύτης, όφείλεται εις άβλεψίαν, διότι με άπλην άνάγνωσιν του Ν. 3195 διαπιστοϋται, ότι ό νομοθέτης θεσπίζει εϋθύνας εις την άσκησιν των καθηκόντων του χημικού, χωρίς έν τούτοις να διακρίνεται αντίστοιχος διασφάλισις της θέσεώς του. Τό θέμα έτέθη υπό έφει των άρμοδίων και διεπιστώθη ότι πράγματι απαιτείται μία συμπλήρωσις, ή όποία θα συντελείτο έν συνδυασμῶ πρός την μελετωμένην αναδιάρθρωσιν της νομοθεσίας περί 'Αλευροβιομηχανίας.

Ο Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας εις σχετικόν διάβημά του, υπέβαλλε τάς άπόψεις του πρό μηνών, αί όποίαι συνοψίζονται κυρίως εις την άνάγκην όπως ό χημικός της άλευροβιομηχανίας, εκτελών υπηρεσίαν έν τῶ πλαισίῳ των οδηγίων του 'Υπουργείου, διευκολύνεται εις την άρτίαν και πλήρη έξυπηρέτησιν του σκοπού δι' όν εργάζεται.

Εις την 'Αλευροβιομηχανίαν της Χώρας άπασχολοϋνται περί τούς 100 συνάδελφοι, των όποίων ή θέσις προβλέπει καθήκοντα και εϋθύνας, παραπλησίους πρός τάς του δημοσίου υπαλλήλου. Δέν ύφίσταται όμως ή αντίστοιχος διασφάλισις και, τό άποτέλεσμα της έλλείψεως ταύτης δημιουργεί αυτομάτως σκέψεις πρός έξεύρεσιν λύσεως. Οϋτω, πολλοί εκ των ένδιαφερομένων συναδέλφων προτείνουν όπως ή θέσις του χημικού άλευροβιομηχανίας, τελοϋσα λόγω νομοθεσίας υπό τάς εκτεθείσας συνθήκας, άποβή καθαρῶς δημοσιουπάλληλική. Άλλοι θεωροϋν προτιμώτερον, όπως ή θέσις του χημικού έν τῶ Κυλινδρομύλῳ, περιληφθῆ άπλῶς εις την δικαιοδοσίαν του Νόμου 3518 «περί ύποχρεωτικής προσλήψεως χημικών έν ταίς Βιομηχανίαις» και άπαλλαγῆ από των εϋθυνών, αί όποίαι άπορρέουν εκ των Νόμων 395 και 3195 και του Β.Δ. της 30-5-1930.

Ο γράφων, έναντι των δύο αυτών γνωμῶν, εκκινών από την άποψιν, ότι λόγοι κυβερνητικής πολιτικής επιβάλλουν την συνέχισιν του έλέγχου της 'Αλευροβιομηχανίας της Χώρας, θεωρεῖ έξυπηρετικόν ένα συγκερασμόν των προτεινομένων γνωμῶν.

'Εφ' όσον ή 'Αλευροβιομηχανία εργάζεται βάσει κατευθύνσεων θεσπιζομένων υπό της Κυβερνήσεως και ύπολογίζεται εκάστοτε τό κόστος της άλέσεως του σίτου, τό ύπολογιζόμενον κονδύλιον εις τά άλεστικά έξοδα διά την άμοιβήν του χημικού, να κατατίθεται εις έν Ταμείον (όρισησόμενον υπό της 'Υπηρεσίας του 'Υπουργείου 'Εμπορίου, π.χ. τό Τ.Ε.Α.Χ.) και εκ του Ταμείου αυτού, να καταβάλλεται ό μισθός των χημικών, βάσει καταστάσεων, θεωρουμένων υπό της Δίσεως Χημικών Μελετών του 'Υπουργείου 'Εμπορίου.

Κατά τον τρόπον αυτόν, έφ' όσον ή έννοια του εργοδότη είναι συνυφασμένη με την ιδιότητα του καταβάλλοντος τον μισθόν του εργαζομένου, εις την

περίπτωσιν αυτήν άμείβων εργοδότης θα είναι τό Κράτος, χωρίς έν τούτοις τό Δημόσιον Ταμείον να καταβάλλη τον μισθόν των χημικών. Τοιουτοτρόπως, οί χημικοί των άλευρομύλων, άπερίσπαστοι, θα άποδίδουν εις την εργασίαν των θετικώτατα, γενόμενοι διερμηνείς των έντολων της 'Υπηρεσίας του 'Υπουργείου και θα άποφεύγεται ή ψυχική σύνθλιψις, ή όποία προκύπτει από την δυσχέρειαν τοποθετήσεως των εις την θέσιν του έλέγχοντος άφ' ενός και άφ' έτέρου ύφισταμένου και άμειβομένου από εκείνον τον όποιον έχει ταχθῆ να έλέγχη.

'Η γνώμη αυτή, ρίπτεται άφ' ενός μεν εις την κρίσιν των ένδιαφερομένων συναδέλφων, αλλά και την κρίσιν των άρμοδίων του 'Υπουργείου, οί όποιοι επανειλημμένως έξεδήλωσαν τάς καλās των διαθέσεις διά την συναδελφικήν έξυπηρέτησιν του Κλάδου.

'Ετέρα πρότασις, ή όποία έχει ήδη ύποβληθῆ έν ύπομνήματι εις τό 'Υπουργείον 'Εμπορίου και εϋρεν εϋμενή άπήχησιν, είναι όπως θεσπισθῆ ή πρόσληψις δευτέρου χημικού εις τάς βιομηχανίας των όποίων ή άλεστικότητα υπερβαίνει τούς 80 τόννους ήμερησίως.

'Η πρότασις αυτή δέον να ύποστηριχθῆ και πρέπει τό συντομώτερον να πραγματοποιηθῆ, άφου ήδη, οί μικροί μύλοι, άλεστικότητας 15 τόννων προσέλαβον χημικούς και είναι δίκαιον και όρθόν όπως οί μεγαλύτεροι μύλοι, άλέθοντες περισσότερον σίτον, άπασχολοϋν περισσότερους χημικούς.

Θ.Λ.Μ.

Τά έντομοκτόνα και οί Χημικοί.

Πληροφορία εκ του καθημερινού τύπου αναφέρουν, ότι τελευταίως έλαβον χώραν συσκέψεις και συνέδρια διά την έξέτασιν της δυνατότητος χρησιμοποίησεως όρισμένων χημικών οϋσιών—των έντομοκτόνων—πρός καταπολέμησιν της έλονοσίας. Όπως και εις άλλας περιπτώσεις, οϋτω και εις την περίπτωση αυτην συμμετέσχον ως άρμόδιοι μόνον γεωπόνοι και ίατροί. Άλλά τά έντομοκτόνα είναι καθωρισμένα χημικά οϋσία, τάς όποιās παρασκευάζουν οί χημικοί, οί όποιοι γνωρίζουν τάς ιδιότητας και προφυλάξεις ίσως περισσότερον των άλλων επιστημόνων. 'Η άμυνα π.χ. κατά της έλονοσίας, ή όποία ανακύπτει, έπειτα από τούς έξολοθρευτικούς καταιονισμούς του Ντι—ντι—τί, χάρις εις τον έθισμόν των άνωφελών κωνόπων εις τά χλωριωμένα έντομοκτόνα και ή καταπολέμησις του Δάκου της έλαίας έχουν σχέσιν με την Χημείαν και τούς Χημικούς τόσο, όσον και με την 'Ιατρικήν και τούς 'Ιατρούς ή με την Γεωπονίαν και τούς Γεωπόνους.

Διά τουτο οί Χημικοί ζητοϋν την άποκατάστασιν των δικαιωμάτων της άρμοδιότητος εκάστου και την συνεργασίαν όλων των ειδικών επιστημόνων. Δέν ζητοϋν οί Χημικοί να εκτοπίσουν κανένα, λέγουν άπλῶς, ότι πρέπει να ζητηται ή γνώμη των εις τά ζητήματα του κλάδου των και τουτο όχι μόνον χάριν των έαυτών των και του επαγγέλματός των, αλλά πρός αυτό τουτο τό συμφέρον της τελεσφορήσεως των κρατικών προσπαθειών.

Μ.Β.

Ἐπέκτασις τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν εἰς τὸ φύλλον 236 Β. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὑπογραφεῖσαν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας ἐπέκτασιν τῆς Συλλογικῆς Συμβάσεως. Τὸ πλῆρες κείμενον ταύτης ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τεῦχος Χημικῶν Χρονικῶν Ἰουλίου 1956 καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 129 Β. Φ.Ε.Κ.

*Αριθ. 64115)13138.

Περὶ κηρύξεως ὑποχρεωτικῆς συλλογικῆς συμβάσεως διὰ πάντας τοὺς ἐργοδότες τοὺς ἀπασχολοῦντας χημικούς συνδεομένους διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

*Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1) Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 3239)55 «περὶ τρόπου ρυθμίσεως τῶν συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας κλπ.».

2) Γνωμοδότησιν τοῦ κατ' ἀρθρον 28 τοῦ Νόμου 3239)1955 Ἐθνικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ἀπὸ 25.10.56 συνεδρίασιν αὐτοῦ καὶ ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 86 τῆς 2 Νοεμβρίου 1956 ἐγγράφου του, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα.

3) Τὴν ἀπὸ 26 Μαΐου 1956 συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας τῶν ἐπιστημόνων χημικῶν βιομηχανίας ἀπάσης τῆς χώρας, κατατεθείσαν ἡμῖν τὴν 29ην Μαΐου 1956 συνταχθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 74 πρακτικοῦ καταθέσεως.

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 297)16.7.1956 αἴτησιν τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, καὶ

5) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1563)2.8.56 ἔγγραφον τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν διαπιστοῦται ὅτι πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 2 τοῦ Νόμου 3239)55, διὰ τὴν κήρυξιν ὑποχρεωτικῆς τῆς ὡς ἄνω συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας διὰ πάντας τοὺς ἐργοδότες τοὺς ἀπασχολοῦντας χημικούς συνδεομένους διὰ σχέσεως ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν ὑποχρεωτικὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ πάντας τοὺς ἐργοδότες τοὺς ἀπασχολοῦντας χημικούς συνδεομένους διὰ σχέσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου τὴν ἀπὸ 26 Μαΐου 1956 συλλογικὴν σύμβασιν ἐργασίας τῶν ἐπιστημόνων χημικῶν βιομηχανίας κατατεθείσαν ἡμῖν τὴν 29ην Μαΐου 1956 συνταχθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 74 πρακτικοῦ καταθέσεως.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1956.

*Ὁ Ὑπουργὸς Λ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Πρὸς κονφεράνς τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας

*Ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας ἐδόθη Πρὸς Κονφεράνς τὴν 27ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τρίτην 5—7 μ.μ. εἰς τὸ Ἐντευκτήριον τῆς Ε.Ε.Χ. Παρευρέθησαν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου καὶ τὰ Συμβούλια: τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας καὶ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Β' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου καὶ ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σ.Χ.Β. κ. Μιχ. Γεωργαλάκης ἀφοῦ εὐχαρίστησε τοὺς προσκεκλημένους, ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς Χημικῆς Ἐπιστήμης διὰ τὴν πρόοδον τῆς Βιομηχανίας εἰς ὅλας τὰς χώρας καὶ τὰς νέας κατακτήσεις τῆς. Ἐτόνισε ἐπίσης τὸν σπουδαῖον ρόλον τοῦ Ἑλλήνου χημικοῦ εἰς τὴν Βιομηχανίαν τῆς χώρας μας, συντελεστοῦ κατὰ μέγα μέρος τῆς προόδου τῆς, παρὰ τὰς δυσκολίας, ἃς συναντᾷ, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως στενῆς συνεργασίας μετὰ τῶν βιομηχανῶν, τῶν καταλλήλων Ἐπιστημονικῶν μέσων, τῆς γλίσχυρας ἀμοιβῆς των καὶ τὸ φάσμα τῆς ἀνεργίας. Ἐζήτησε τὴν συμπράστασιν τοῦ Τύπου διὰ τὴν προβολὴν τῶν κάτωθι αἰτημάτων:

1) Νέαν Συλλογικὴν Σύμβασιν ἐργασίας μετὰ τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν τοῦ προπολεμικοῦ μισθοῦ καὶ πέραν τῆς δεκαετίας.

2) Ἐπέκτασιν τοῦ Νόμου 3518 τῆς ἀναγκαστικῆς προσλήψεως χημικῶν.

3) Ἰδρύσιν Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν.

4) Ἰδιαιτέρα ἀμοιβὴ διὰ τὴν ὑπὸ ἀνθυγιεινὰς συνθήκας ἐργασίαν.

5) Τὸν περιορισμὸν τοῦ ὄριου ἡλικίας ἀπὸ τὸ 65ον ἔτος εἰς τὸ 60ον ἔτος.

6) Νὰ ἀυξηθοῦν οἱ πόροι τοῦ Ἐπικουρικοῦ Ταμείου, διότι ἡ σημερινὴ ἐξ 700 δρχ. σύνταξις εἶναι

ἀνεπαρκής, τὸ Ι.Κ.Α. δὲ νὰ δώσῃ τὰ 80% τοῦ μισθοῦ, ὡς σύνταξιν.

7) Αἱ μελέται καὶ τὰ σχέδια πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας διὰ τὴν ἰδρύσιν ἢ ἐπέκτασιν βιομηχανιῶν νὰ ὑπογράφωνται ὑπὸ χημικῶν, ὡς τοὺς μόνους εἰδικούς, εἰς ἐκάστην δὲ αἴτησιν ἰδρύσεως βιομηχανίας νὰ ὀρίζεται συγχρόνως ὁ προσληφθεὶς χημικὸς μετὰ κατάθεσιν τοῦ διπλώματός του.

8) Εἰς τὰς μεγάλας Τραπεζὰς ἢ ἄλλους ὀργανισμοὺς οἵτινες παρέχουν δάνεια διὰ τὴν ἰδρύσιν ἢ ἐνίσχυσιν βιομηχανιῶν, νὰ προσληφθοῦν εἰδικοί χημικοί, τῶν ὁποίων ἡ συμβολὴ θὰ εἶναι τεραστία διὰ τὴν καλὴν τοποθέτησιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν δανείων. Ἐπίσης εἰς τὰς ὑπὸ ἀναγκαστικὴν διαχείρισιν βιομηχανίας, νὰ διορίζωνται χημικοί ὡς ἀναγκαστικοὶ διαχειρισταί.

Μετὰ ὃ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀγγ. Μαρανῆς ἀνέπτυξεν τὴν ἐξέλιξιν τῆς χημικῆς ἐπιστήμης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐτόνισε ἰδιαιτέρως τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξέθεσε τὰ ἐπὶ μέρους θέματα τὰ ὁποία ἀπασχολοῦν τὸ σύνολον τῶν Χημικῶν. Παρεκάλεσε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεργομένου ἐν Ἀθήναις τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1957, 30ου Διεθνοῦς Συνεδρίου Βιομηχανικῆς Χημείας.

Οἱ κ. ἐκπρόσωποι τοῦ Τύπου ἔθεσαν σειρὰν ἐρωτήσεων καὶ ἐδόθησαν αἱ δέουσαι ἀπαντήσεις, ἐπέδειξαν δὲ πλήρη κατανόησιν καὶ ὑποσχέθησαν τὴν ὑποστήριξιν τῶν αἰτημάτων μας.

Εἰς τὸ τέλος προσφέρθησαν ἀναφυκτικὰ καὶ ἐδημιουργήθη μία πολὺ φιλικὴ ἀτμόσφαιρα.

Εἰς τὸν τύπον τῆς 28ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐδημοσιεύθη ἑκτενὲς ρεπορτάζ.